

CỐ GẮNG LÀM CÔNG VIỆC CHÚA MÀ KHÔNG THEO Ý CHÚA

Kính thưa các anh em mục sư truyền đạo, và các bạn ở ngoài đó, tôi nói thật là một đặc ân được ở đây sáng hôm nay. Một lời giới thiệu như thế, ồ, tôi không biết mình sẽ sống như thế nào với điều đó.

² Nhưng cứ ngồi ở đó nói chuyện, Anh Nolan, tôi không tin tôi đã từng gặp một người thật chính xác (Tất cả chúng ta được tạo nên trong những khuôn mẫu khác nhau, nhưng bởi cùng một Đức Chúa Trời.) giống như Anh Jack Moore, ừ-m, ồ, anh ấy chắc chắn đã...Anh Nolan chỉ nói, “Từ khi tôi được ở đây với anh ấy...” (đó là con rể của anh ấy), và cách mà anh ấy đã học yêu thương và tôn trọng sự khôn ngoan của anh ấy và các thứ như thế nào. Và điều đó, tôi có thể nói “a-men” với điều đó. Nhiều điều tốt đẹp...những lần mà chúng tôi đã nhóm lại với nhau, anh ấy và tôi, và Anh Brown, Anh Boutliere ở đây. Những người tốt đẹp của Đức Chúa Trời mà tôi thực sự yêu mến họ hết lòng.

³ Và rồi tôi—tôi thấy tất cả chúng ta không trở nên trẻ hơn chút nào, ồ, tôi chỉ nghĩ về thời gian bây giờ mà nhìn chúng ta khi chúng ta thay đổi kể từ khoảng hai mươi năm trước bằng qua sa mạc, và vân vân với nhau như những người trẻ hơn. Nhưng chỉ biết rằng có một Xứ mà chúng ta sẽ không bao giờ già đi. Chúng ta sẽ gặp lại nhau ở đó ngày nào đó.

⁴ Tối hôm qua khi tôi đang rời đèn tạm, có một quý bà nhỏ bé đang nằm phía sau đó trên một cái giường cũ, và chị ấy nói, “Anh Branham, cách đây nhiều năm...” Tôi nghĩ chị ấy đã bị bại liệt. Chị ấy nói, “Anh đã nói với tôi...” Tôi quên lời nhận xét của người phụ nữ bấy giờ là gì, điều gì đó giống như thế này, Tôi hy vọng rằng tôi không trích dẫn sai. Nói, “Rằng sự đau khổ này tôi đã có sẽ là vì một mục đích,” hay điều gì đó, rằng chị ấy sẽ có một đứa con. Và chị ấy không thể hiểu điều đó sẽ được thực hiện như thế nào và chị ấy ở trong tình trạng đó.

⁵ Đứng ở đó một người nam trẻ, trông đẹp trai, anh ta nói, “Tôi là đứa con mà bà ấy đã có.” Nói, “Tôi là đứa con mà bà ấy đã có.”

⁶ Và rất nhiều điều đã xảy ra dọc đường đi, chúng ta thậm chí không có thời gian ở đây để nói về nó. Chúng ta sẽ ở phía bên kia.

⁷ Và chi hội Thương Gia này, tôi không thuộc về bất cứ tổ chức nào, tôi đoán như tất cả anh chị em đều biết, nhưng tôi...Đây là nhóm duy nhất mà tôi được kết nối với, mang một thẻ thông công, là...Họ là liên giáo phái, đó chỉ là những doanh nhân. Họ là một tài sản lớn đối với tôi và với loại chức vụ mà Chúa là Cha chúng ta đã ban cho tôi. Nó...không chính xác rằng tôi không thích tổ chức; nó chỉ là một chức vụ được ban cho tôi, và nếu tôi không trung thành với sự kêu gọi đó, thì tôi sẽ là một người không trung thành với Đức Chúa Trời.

⁸ Và, tôi đang nghĩ, ngay trước khi tôi rời Tucson, có lẽ nhiều người trong anh chị em đã ở đó, một ngày nọ tôi đã ở Los Angeles, nói chuyện với chi hội đó. Và đã có...Tôi chỉ cào xới tổ chức đó có lẽ hơi—hơi nặng một chút. Tôi—tôi không có ý làm như vậy. Nếu anh em muốn cho đó là điều tôi muốn nói, thì tôi sẽ là một kẻ đạo đức giả. Anh em không được làm điều đó, không, điều đó chỉ không tôn trọng người nào đó. Nhưng tôi đã nói về một cây mà tôi đã thấy trong sân của Anh Sharrit. Nó có khoảng năm loại trái cây khác nhau trên đó. Và tôi nói, “Tôi chưa bao giờ nhìn thấy một cây như thế trong đời.” Nó là một...nó có trái bưởi, nó có trái chanh, nó có quýt, bưởi, cam, mọi thứ đang phát triển trên cùng một cây. “Ồ,” tôi nói, “tôi—tôi chắc chắn không hiểu điều đó. Đó là loại cây gì?”

“Nó là một cây cam.”

Và tôi nói, “Ồ, còn quả bưởi đó?”

Nói, “Vâng.”

Tôi—tôi nói, “Điều đó thế nào?”

Nói, “Đó là cây ghép.”

Và tôi nói, “Ồ, tôi hiểu rồi.”

⁹ Anh ấy nói, “Tất cả chúng đều thuộc họ cam quýt, và bất cứ cây nào thuộc họ cam quýt đều...có thể được ghép.”

10 Tôi nói, “Tôi hiểu.” Rồi tôi bắt đầu hét lên một chút, anh em biết đấy, bởi vì tôi đang căng thẳng và xúc động.

11 Vì vậy, anh ấy nói, “Chuyện gì vậy?”

12 Và tôi nói, “Ồ, tôi vừa nghĩ về điều gì đó.” Và tôi nói, “Bây giờ tôi muốn hỏi anh một câu.” Tôi nói, “Bây giờ, năm tới khi mùa hoa nở rộ, sẽ không có cam, quýt, bưởi, chanh; tất cả sẽ đều là cam bởi vì nó ở trong một cây cam, phải không?”

13 Anh ấy nói, “Không, không. Không, mỗi nhánh mang trái của riêng nó.”

14 Nói, “Tôi hiểu rồi.”

15 Vì vậy điều đó nghe có vẻ thật tốt, bởi vì tôi...anh em biết tôi đã...dĩ nhiên tôi không có bằng cấp của Hartford và tất cả những trường đại học khác này, anh em biết đấy. Vì vậy—vì vậy tôi...quan sát *thiên nhiên*, đó là trường đại học tốt nhất mà tôi từng tìm thấy, trường đại học của Đấng Tạo Hóa. Vì vậy nếu tôi quan sát điều đó, tôi nhận được những bài giảng của tôi từ cách tôi nhìn thấy thiên nhiên đang hành động.

16 Và tôi nói, “Ồ, điều đó thật sự khiến tôi cảm thấy thật dễ chịu.”

17 Anh ấy nói, “Chuyện gì vậy?”

18 Tôi nói, “Tôi vừa nghĩ về điều gì đó.”

19 Vì vậy, ngày đó, tôi đã giảng về điều đó. Và tôi nói, “Bây giờ, anh thấy đấy, khi hội thánh đầu tiên bắt đầu, đó là...Chúa Jêsus đã phán...” Tôi đang giảng Giăng 15. “‘Ta là Gốc Nho, các người là nhánh. Và mọi nhánh không sanh trái sẽ bị chặt, bị đốt.’”

20 Và người nào đó vừa ấn cổ tôi thật mạnh về điều đó, nói, “Anh thấy đấy, tôi nghĩ nếu anh thật sự đã từng được đầy đầy Đức Thánh Linh và được cứu, anh nói, ‘họ không thể lìa bỏ điều đó.’”

21 “Đúng vậy.”

22 Anh ấy nói, “Còn điều đó thì sao?”

23 Tôi nói, “Bây giờ anh đang nói về một chủ đề khác. Ngài đang nói về sự sanh trái ở đó, chứ không phải Gốc Nho; Ngài đang nói về sự sinh ra trái, và không phải Sự Sống. Anh ấy nói, ‘Ồ, cứ chặt cây thì nó sẽ mọc lên trở lại, rồi sanh trái.’”

24 Anh ấy nói...

25 Và tôi nói, “Bây giờ, hãy xem, cây này, khi nó khởi đầu, tất cả đều là những Cơ-đốc nhân Kinh Thánh, chân chính. Rồi đến một nhánh sanh ra gọi là Lutheran, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão: chanh và những gì khác nữa.” Và tôi nói, “Anh thấy đấy, nó phát triển mạnh trên danh nghĩa Cơ-đốc giáo, nhưng nó...Nó đang sống từ Cây đó, nhưng nó mang loại giáo phái riêng của nó. Thấy không? Nhưng,” tôi nói, “nếu cây cam đó tự mọc ra một nhánh khác, nó sẽ sanh ra những quả cam giống như nó đã ra lúc ban đầu.”

26 Xảy ra ở trên đó, đang ngồi ở đó, một người đứng đầu của một...một trong những tổ chức Ngũ Tuần vĩ đại nhất của chúng ta. Tôi không biết làm thế nào để mọi người sẽ hiểu rằng đó không phải là ý tưởng của tôi rằng—rằng tôi—tôi chống lại những người anh em đó, các chị em; điều đó sai. Tôi thật bị hiểu lầm, và tôi không biết tại sao. Thấy không? Mọi người nghĩ tôi thậm chí không tin vào việc người ta đi nhà thờ. Điều đó là quá xa Lẽ thật. “Hể chúng ta thấy ngày ấy hầu gần chừng nào, thì càng phải nhóm nhau lại chừng nấy.” Thấy không? Chúng ta phải đến với nhau trong sự hiệp nhất. Chúng ta có thể không...

27 Nếu tôi sống trong một thành phố và họ không có gì ở đó ngoài một...ồ, nhà thờ nào đó (tôi không muốn gọi bất cứ tên nào), nhưng bất cứ giáo hội nào, nếu họ chỉ tin một điều, rằng Chúa Jêsus là Thần thánh, tất cả phần còn lại của nó đều sai, tôi sẽ đi nhà thờ đó. Nếu tôi không thể nhận được cả ổ bánh mì, tôi—tôi sẽ nhận lấy một lát mỏng. Thấy không? Tôi sẽ đi lắng nghe, thờ phượng Chúa, và tỏ cho Ngài thấy rằng tôi đang làm phần của mình. Tôi muốn Ngài biết tôi đang sống. Tôi—tôi...muốn mọi người biết tôi đứng về phía nào. Tôi nhóm lại với những Cơ-đốc nhân, và ở đó thờ phượng và—và hầu việc Chúa.

28 Nhưng thật khó khăn, tôi...đã từng bị làm phiền rất nhiều, và rồi tôi nhận ra ngay cả Chúa của chúng ta đã bị hiểu lầm trong rất nhiều điều. Ngài nói bất cứ điều gì, và họ sẽ...bị hiểu lầm. Tôi đoán nó phải là cách đó. Nhưng những người khôn ngoan sẽ hiểu. Thấy không? Kinh Thánh đã nói vậy. Họ sẽ nắm bắt được Nó.

29 Vì vậy sáng nay trong khi nói điều này...Và tôi nói, “Bây giờ, họ—họ sống dựa trên danh nghĩa Cơ-đốc giáo, nhưng họ lại sanh ra không đúng loại trái. Nó có một bông trái giáo phái. Họ sắp đặt một việc, và họ đang sống nhờ nó, và đồng thời cũng sống bằng chính Sự sống đó.”

30 Đó là những gì tôi đã cố gắng nói tối hôm qua, linh đó có thể được báp-têm vào trong Thánh Linh đó mà vẫn không phải là Cơ-đốc nhân. Thấy không? Anh em đang sống ngay từ cùng Sự sống đó, nhưng những bông trái mà anh em mang lại cho biết anh em là ai. Thấy không? Đúng vậy. Thấy không? Họ có thể làm tất cả các dấu lạ, và cầu nguyện cho người đau, và chữa lành người đau, và mở mắt, và đuổi quỷ, và—và làm tất cả những điều này, sống ngay từ cùng Sự sống ở trong đó, nhưng nó vẫn là một quả chanh. Thấy không? Đúng vậy. “Nhờ các trái, các người được biết,” Chúa Jêsus phán. Và vì vậy sau đó chúng ta thấy...

31 Và khi tôi ra khỏi bục giảng, nhà lãnh đạo vĩ đại này đứng lên, ông nói, “Ông ấy không có ý đó.” Ông ấy nói, “Chúng tôi biết rằng tất cả chúng tôi được ghép vào.”Ồ, điều đó đúng rằng chúng ta được ghép vào, gốc cây được ghép, đúng thế; nhưng không phải trong Cây Nho, được ghép. Vì vậy sau đó ông ấy nói...bắt đầu hầu như—hầu như đưa ra nhận xét có ác ý với tôi một chút.

32 Và có một người trẻ tuổi ở đó, tôi nghĩ đó là người của ngôi sao điện ảnh nào đó. Anh ấy tên là Danny Henry, và anh ấy là một chàng trai Báp-tít.Ồ, anh ấy bước lên bục để khoác tay tôi, và anh ấy nói, “Anh Branham, tôi hy vọng điều này nghe không có vẻ báng bổ, nhưng,” nói, “tôi tin rằng điều đó hầu như có thể là chương thứ 23 của Khải huyền.”

33 Và tôi nói, “Cảm ơn anh.”

34 Và anh ta bắt đầu nói điều gì khác và anh ta bắt đầu nói tiếng lạ, một chàng trai Báp-tít. Và khi anh làm thế, có một—một phụ nữ ở đây đến từ Louisiana, bà là một người Pháp, hầu như là một phụ nữ to lớn chắc nịch, bà đã viết xuống sự thông giải.

35Ồ, rồi có một người trẻ tuổi khác đang ngồi ở đây là một người Pháp, anh ta đã viết ra những gì anh ấy nói. Họ đã so sánh các ghi chú, và cả hai đều giống nhau.

³⁶ Và rồi một chàng trai to lớn, tóc sáng màu đứng ở phía sau, tại Quán cà phê Clifton, bước đến. Anh ấy nói, “Hãy để tôi xem những ghi chú đó. Tôi muốn thấy chúng là gì.”

³⁷ Và cả ba đều giống nhau về sự thông giải. Anh ấy là thông dịch viên cho LHQ, thông dịch viên tiếng Pháp. Và nó nói thế này:

Bởi vì người đã chọn con đường thẳng và hẹp này, con đường khó khăn hơn, người đã làm điều đó theo sự lựa chọn của chính mình...

Nhưng người đã có một quyết định vinh hiển biết bao, bởi vì đó là ĐƯỜNG LỐI CỦA TA.

Thấy không? Và nói...và tiếp tục và nói lúc đó:

Điều này, tự nó là điều sẽ xảy ra, và làm cho, và mang lại, sẽ ứng nghiệm, chiến thắng to lớn trong Tình Yêu Thiên liêng.

³⁸ Anh em thấy, luôn luôn, ngay cả trong tiếng Pháp, động từ trước trạng từ ở đó trong—trong—trong sự thông giải. Vì vậy trong điều đó tôi không thể nói...Môi-se, ông đã có sự lựa chọn của mình, ông phải đưa ra sự lựa chọn của mình. Tất cả chúng ta phải đưa ra những lựa chọn của mình và làm điều tốt nhất mà chúng ta có thể. Và Đức Chúa Trời...Tôi tôn trọng sứ điệp của bất cứ người nào mà người ấy được ban cho về Đức Chúa Trời. Tôi...bất kể nó là gì, tôi tôn trọng điều đó với cả tấm lòng.

³⁹ Bây giờ, tôi thấy một anh em trẻ nào đó đến cách đây một lát, Anh Stringer, tôi nghĩ từ dưới Louisiana...hay Mississippi, đã mang đến cho chúng tôi một số hình ảnh ở đây mà anh em đã thấy chúng tôi đang xem nó. Đó là của Thiên sứ của Chúa, khi Nó hiện ra. Bao nhiêu người đã nghe câu chuyện? Tôi đoán mọi người trong các bạn ở đây đã nghe điều đó. Anh em đã có nó trên băng ghi âm, và vân vân.

⁴⁰ Bây giờ, điều đó đã được nói với tôi vào một buổi sáng lúc mười giờ, đang đứng trong phòng của tôi ở Indiana. Đã nói với tôi rằng tôi sẽ ở Tucson, vào sáng sớm, tôi sẽ nhặt một cỏ gai (cái mà chúng ta gọi ở đó, một cỏ đầu dê) ra khỏi ống quần của tôi. Và bảy Thiên sứ đã đến và nổ tung điều này, và mặt đất nổ tung và

mọi thứ khác, để...những tảng đá lăn ra khỏi núi, và bảy Thiên sứ đứng đó.

41 Và tôi nói, “Ồ...” Tôi đã nói với vợ tôi, và nàng có mặt ở đâu đó sáng nay, “Em hãy chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng bởi vì không có cách nào một người có thể tồn tại sau điều đó,” tôi nói, “hãy thoát ra khỏi điều đó. Anh sẽ đến Tucson, công việc của anh đã xong trên đất ở đây. Anh sẽ về Nhà để ở với Đức Chúa Jêsus.”

42 “Ồ,” nàng nói, “anh chắc chứ?”

43 Tôi nói, “Vâng. Vâng, không ai có thể—có thể chịu đựng được điều đó. Không có cách nào để làm điều đó.”

44 Tôi vừa giảng *Bảy Thời Đại Hội Thánh*. Đó là nơi tôi đã gọi Anh Jack Moore dừng cảm, thân mến của chúng ta để hỏi anh ấy về điều này, Chúa Jêsus, trong Khải huyền 1, đang đứng đó với mái tóc trắng và mọi thứ.

45 Tôi nói, “Ngài là một Người trẻ tuổi.” Và đó là nơi sự mặc khải đến về việc đội tóc giả, mà không phải Ngài; Ngài đội tóc giả (và tôi không thể hiểu được điều đó), như là Thần Tánh Tối cao. Và các quan tòa xưa thường ở Y-sơ-ra-ên, phải là người tóc trắng. Và màu trắng tượng trưng cho sự tinh khiết. Và các quan tòa người Anh cho đến ngày nay, trong các tòa án tối cao của nước Anh, đội tóc giả màu trắng khi họ đi ra, bởi vì không có luật nào khác trên trái đất của họ. Thấy không? Và họ là quan tòa tối cao.

46 Và tôi nhớ tôi đã đến đó ở Arizona và mọi nơi, tôi cố gắng hết sức để...Đã vô cùng sợ hãi. Tôi đã đi đến buổi nhóm Phoenix. Và nên nhớ, tôi đã giảng bài giảng, *Thưa Quý Vị, Bây Giờ Rồi?* Nhớ điều đó không? Tôi nói rằng tôi đã thấy điều đó, tôi nói, “Trước khi nó xảy ra, hãy nhớ, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Điều gì đó sẽ xảy ra.’” Anh em có thể đã có những cuốn băng ghi âm trong thư viện băng ghi âm của mình bây giờ. Và ở đó tôi nói, “Bây giờ anh em hãy nhớ những khái tượng không bao giờ sai. ‘Điều gì đó sẽ xảy ra.’ Hãy nhớ!”

47 Và vài ngày sau đó, tôi bắt đầu lo lắng, và tôi nghĩ, “Điều gì đây? Tôi sắp chết chẳng? Nếu...Tôi hy vọng nó xảy ra nhanh chóng để tôi có thể vượt qua được. Tôi không muốn kéo dài.”

48 Và một buổi sáng Chúa đã phán, “Hãy đi lên đỉnh của Hẻm núi Sabino.”

49 Và tôi đã ở trên đó giơ tay lên, cầu nguyện. Tôi cảm thấy điều gì đó đập vào tay mình. Đó là một thanh gươm. Bây giờ, anh em có thể tưởng tượng anh em cảm thấy thế nào, đứng đó một mình và đây là một con dao trong tay anh em dài chừng đó. Tôi kéo nó xuống và nhìn vào nó. Nó chỉ là một con dao, một trong chúng... và tôi sợ con dao, dù sao đi nữa. Và nó có một—nó có một—một thứ kim loại, thứ gì đó giống như một trong những con dao này, giống như thép hợp kim hay thứ gì đó, thật sắc và hẹp. Có một cái vỏ bọc chung quanh nó ở đây, nơi mà người đấu kiếm thường dùng, để giữ cho khỏi cắt tay nhau, và—và nó có một viên ngọc quý trong tay cầm ở đây. Thật vừa với bàn tay tôi một cách chính xác.Ồ, tôi chà sát mặt và nhìn lại.

Ngay tại chỗ đó, ngày nọ, tôi đã thấy một con chim bồ câu trắng, nhỏ bé bay xuống. Tôi sẽ nói với anh em về điều đó sau.

50 Và tôi đang cầm nó trong tay, tôi nghĩ, “Thật lạ. Bây giờ, lạ Chúa, con...con có đang mất trí không? Không có ai ở đây. Tôi cách xa bất cứ ai và ở đây là một thanh gươm. Tôi đã giơ tay lên, và nó đến từ đâu?” Và tôi nghĩ, “Đó là điều kỳ lạ nhất. Bây giờ hãy nhìn đây, đó là một thanh gươm.” Đây, chạm vào nó, và nó là một thanh gươm. Và tôi nói, “Không có ai ở đây đang đứng đây. Tôi đang ở trên đỉnh của những tảng đá này, ở trên đỉnh núi.” Và anh em thậm chí không thể nhìn thấy Tucson từ đó, nó rất xa ở dưới.

51 Tôi nghĩ, “Bây giờ, đó là một điều lạ. Bây giờ, nó phải ở trong vùng lân cận nơi nào đó, Người nào đó có thể tạo ra và làm một thanh gươm và đặt nó trong tay tôi.” Tôi đã nói, “Chỉ có thể là chính Đức Chúa Trời đã tạo ra một con chiên đực cho Áp-ra-ham, mới có thể tạo ra những con sóc đó,” mà anh em đã nghe. Và tôi nói, “Đây là chất liệu, ba loại chất liệu khác nhau trong đó, và tôi đang nắm giữ nó trong tay giống như bất cứ thứ gì khác mà tôi có thể nắm giữ trong tay.”

52 Và tôi nghe một Tiếng nói, “Đó là Gươm của Vua!”

53 Và tôi nghĩ, “Bây giờ, Điều đó đến từ đâu? Đã ở ngay bên trong

những tảng đá ở đâu đó.” Và tôi đã cầm nó trong tay như *thế*, và tôi nói, “Một thanh gươm của vua.” Và tôi nhìn quanh, và thanh gươm đã biến mất. Và tôi nói, “Một thanh gươm của vua.” Điều đó dễ...họ được phong tước với—với một thanh gươm, tôi nghĩ điều đó đúng, quân đội hay cách nào đó, họ phong tước với nó, anh em biết đấy. Và tôi nói, “Ồ, đó là điều mà có lẽ dành cho. Nó có nghĩa là tôi có thể đặt tay trên những mục sư truyền đạo, hay điều gì đó giống như, thế, để khiến cho họ trở thành những mục sư truyền đạo.” Và rồi tôi...

54 Một Tiếng nói lại lần nữa, nói, “Gươm của *nhà* Vua!” Không phải là *một* vị vua; Gươm của *nhà* Vua! Thấy không?

55 Tôi nghĩ, “Bây giờ, tôi hoặc là không kiểm chế chính mình, tâm trí tôi đã suy sụp, hoặc có điều gì đó đang xảy ra, có người nào đó đang đứng gần tôi ở đây.”

56 Và thưa các anh em, những điều này là thật. Tôi không—tôi không biết nói với anh em như thế nào, anh em đã luôn thấy nó luôn xảy ra theo cách đó. Và nó...Tôi không thể hiểu được điều đó. Vì vậy...Đó là cảm giác kỳ lạ nhất.

57 Và tôi đã đứng đó. Tôi nghĩ, “Bây giờ, Người mà đã từng nói chuyện với tôi suốt đời, từ khi còn là một cậu bé tí, đang đứng ngay tại đây, và tôi không thể nhìn thấy Ngài chút nào.” Tôi nói, “Gươm của *nhà* Vua à?” Đó sẽ là...Đức Chúa Trời là *nhà* Vua. “Và thanh gươm này là gì?”

58 “Lời, Nó đã được đặt trong tay người.” Nói, “Đừng sợ chết, đó là chức vụ của người.”

59Ồ, chao ôi! Tôi đi xuống khỏi ngọn núi đó, khóc lóc, la hét, hét lên, nhảy qua những tảng đá. Tôi đi xuống, nói với vợ tôi, tôi nói, “Anh sẽ không chết, đấy, đó là—đó là—đó là chức vụ của anh.” (Tôi đã bảo nàng đến với Billy Paul ở đây, và đưa bọn trẻ đi. Tôi nói, “Bây giờ, anh không có bất cứ thứ gì, nhưng hội thánh sẽ thấy rằng em tất cả không bị đối và các thứ, và anh sẽ—anh sẽ gặp em bên kia.”) Và—và nàng...Tôi nói, “Không, anh sẽ không chết, đó là điều gì đó về chức vụ của anh.”

60 Vài ngày sau đó tôi đi ra từ một buổi nhóm; có một bức điện dài ba trang, được gửi từ đây tại Houston, Texas. Và người đàn

ông đó đã chỉ trích tôi rất tệ vào đêm mà Thiên sứ của Chúa được đem đi, bức ảnh của Nó được chụp ở Houston, anh ấy đã gọi tôi lên, anh ấy nói...đã gửi một bức điện tín, người vợ nói, “Tôi biết, Anh Branham, anh bạn. Con trai tôi (con trai của chị Ted Kipperman) đang ngồi trong phòng tử hình để chết trên ghế.” Nói...(Điều gì xảy ra nếu đó là Billy Paul?) Anh ấy nói, “Nó và một cô gái trẻ phải chết.” Và tất cả các bạn đã đọc nó trên báo, dĩ nhiên. Và nói, “Chúng tôi chỉ có hy vọng cho anh đến và tổ chức một buổi nhóm và gắn kết mọi người với nhau.”

⁶¹ Và Raymond Hoekstra đã viết thư cho tôi nhiều lần, nhưng anh em biết đấy, tôi đã lên kế hoạch sau buổi nhóm đó để đi săn với Ông Mc Anally và họ. Và tôi nghĩ, “Ồ, nếu tôi để họ chết và không có nỗ lực nào, tôi sẽ không bao giờ có thể đi săn nữa.”

⁶² Vì vậy tôi nói, “Được rồi, tôi sẽ đến.” Tôi đến Houston, có buổi nhóm, và dĩ nhiên...họ không bao giờ giết chúng, họ chỉ... họ cho chúng sống. Và đó là những gì họ muốn chúng làm, chỉ cho chúng sống. Vì vậy, đó là khoảng hai mươi mốt năm, tôi đoán, ở—ở Texas.

⁶³ Vậy nên, và trở về, tôi đi lên núi và tôi đi với Anh Fred Sothmann. Anh ấy ở đâu đó ở đây. Anh Fred, anh ở đâu? Ngay tại đây. Anh Fred Sothmann, Anh Gene Norman; một ngày nọ, ngày thứ hai đang ngồi ở đó, Thiên sứ của Chúa đã đến ngay trong trại nơi chúng tôi ở, và bắt đầu kể về con cái của họ và những việc họ đang làm.

⁶⁴ Tôi rời đi và trở lại trên đồi. Và tôi đã kiếm được con lợn rừng của mình rồi, và tôi đang cố gắng đuổi theo một con đến chỗ Anh Fred. Vì vậy tôi tìm thấy nơi chúng đang ăn trên sườn đồi, và tôi nói, “Ồ, bây giờ, tôi sẽ nói với anh những gì tôi sẽ làm, Anh Fred.” Tôi nói, “Bây giờ, anh đi qua điểm đó vào buổi sáng.” Chúng tôi đi lên đó vào ban ngày, leo lên núi. “Và đi đến đó vào ban ngày, tôi sẽ đi qua phía bên kia. Bây giờ, tôi sẽ không bắn một viên nào, nhưng nếu chúng chạy theo hướng này, tôi sẽ bắn phía trước và làm chúng quay lại. Anh bắn một con lớn.”

⁶⁵ “Được rồi,” anh ấy nói.

⁶⁶ Vì vậy Anh Fred đã đi qua đó. Và Anh Gene Norman (tôi

không nghĩ Anh Gene đến, phải không?), anh ấy đã—anh ấy ở phía bên kia. Nhiều người trong anh em biết Gene Norman, một người anh em thân thiết với nhiều người, một người anh em tốt. Và anh ấy đi xuống phía dưới một chút. Núi, những con lộn, chúng thật sự không có ở đó sáng hôm ấy. Và tôi có thể thấy Anh Fred, vẫy tay với anh ấy, anh ấy ở cách xa tôi khoảng một dặm.Ồ, tôi nghĩ, “Chúng có thể đi đâu?” Tôi đi xuống một khe núi lớn, và đi xuống, tôi nghĩ, “Mình sẽ xem thử mình có thể tìm thấy chúng ở đâu không.” Bắt đầu trở lại. Trời vừa rạng sáng một chút, mặt trời mới bắt đầu mọc.

⁶⁷ Tôi đã đi quanh một vực sâu lớn, ồ, chao ôi, hàng trăm và hàng trăm thước, chỉ là những tảng đá lớn trong hẻm núi lớn ở đó, chúng là những bức tường lớn. Và trời hầu như bắt đầu... mặt trời đang mọc lên, tôi đoán, khoảng bảy giờ, hay điều gì đó giống như thế. Và tôi ngồi xuống và nhìn xung quanh, tôi tình cờ nhìn xuống trên ống quần của tôi và đó là bông cỏ đầu bò, cỏ gai. Và tôi nói, “Anh biết đấy, điều đó có vẻ lạ. Anh em biết đấy, Thiên sứ của Chúa đã nói với tôi rằng tôi sẽ ở cách Tucson khoảng bốn mươi dặm về phía đông bắc, Tôi sẽ gỡ một bông cỏ đầu bò ra khỏi ống quần tôi.” Anh em nhớ điều đó không? Nhớ không? Vâng, thưa quý vị. Thấy không? Tôi nói, “Thật lạ.” Tôi đã nắm giữ nó.

⁶⁸ Và ngay khi tôi nhìn lên, tôi thấy khoảng hai mươi con lộn cách tôi khoảng năm trăm thước, đi ra ăn cỏ nhỏ này và nằm xuống. Tôi nói, “Bây giờ, nếu tôi có thể chỉ gặp Anh Fred và đưa anh ấy đi vòng quanh đến điểm đó, anh ấy sẽ kiếm được con lộn của anh ngay tại đó. Nhưng tôi biết bây giờ anh ấy cách tôi khoảng một hoặc hai dặm. Vì vậy,” tôi nói, “nếu tôi có thể băng qua rặng núi nhỏ này mà chúng không nhìn thấy tôi, lên bên cây bách xù nhỏ này ở đó,” tôi nói, “nếu tôi đi vòng quanh bên này, có một con đường mòn hươu đi xuống phía bên này, Tôi có thể chạy lên đó và tránh khỏi con đường đó. Và treo một mảnh giấy nhỏ ở đây nơi tôi biết con đường mòn nào để đi ra, trên hẻm núi, Tôi có thể gặp Anh Fred ở đó đúng lúc.”

⁶⁹ Tôi đã ném bông cỏ đầu bò nhỏ này xuống, quên mất Điều đó. Và bắt đầu băng qua ngọn đồi thật dễ dàng và nhìn lại, chúng

không thấy tôi, và chạy xuống và đụng phải con đường mòn này. Tôi đội một cái mũ đen to lớn. Tôi bắt đầu chạy qua hẻm núi này thật nhanh, và nó đã xảy ra.

⁷⁰ Cả trái đất rung chuyển, khắp mọi nơi. Những tảng đá cỡ đó lăn xuống, bụi bay lên như *thế*. Và tôi nhìn, và đứng trước tôi là bảy Thiên sứ; hoàn toàn chính xác cách nó đã có. Tôi cảm thấy như tôi đang đứng trên mặt đất. Đầu tiên, tôi nghĩ ai đó đã bắn tôi, anh em biết đấy, với chiếc mũ đen đó; trông giống như một con heo đất, dù sao đi nữa, anh em biết chúng tối đen. Tôi nghĩ ai đó đã bắn tôi, một...thật gần như vậy. Và tôi—tôi đã thấy nó là gì lúc đó. Ồ, ngay khi...Tôi đã nhận được sứ mệnh của mình, trong Kinh Thánh, “Bảy Ấn là bảy sự màu nhiệm.” Hiểu không?

⁷¹ Người nào đó đã nói với tôi, nói, “Bây giờ...” Ồ, anh ấy nói, “Ồ, bây giờ, ngày nào đó có lẽ Chúa (anh em thấy những khái tượng, Anh Branham) sẽ bày tỏ cho anh em những điều này là gì, tất cả chúng ta có thể đến gần Đức Chúa Trời hơn và có nhiều quyền năng hơn là nói tiếng lạ và các thứ.”

⁷² Tôi nói, “Không thể là cách đó.”

⁷³ Bởi vì, đấy, tôi tin Lời là Lẽ thật. Và Kinh Thánh nói, “Hễ ai thêm một lời hay bớt một Lời khỏi Nó.” Nó phải ở trong Lời này. Thấy không? Đó là những sự màu nhiệm mà dân sự đã bỏ qua, vì ngay tại đó là nơi đến Sứ điệp của tôi về *Dòng Dõi Con Rắn* và Niềm tin chân thật về sự đảm bảo của người tin.

⁷⁴ Tôi không làm mất uy tín các anh em Trưởng Lão của tôi ở đó, và một số anh em Báp-tít vì đường lối anh em có sự bảo đảm. Tôi không nói điều này là khác biệt, nhưng anh em đã không hiểu nó đúng đắn. Thấy không? Đúng vậy. Thấy không? Nhưng, tôi cũng đã sai. Nhưng khi một Thiên sứ đứng từ Trời và nói với anh em, và ở đây nó đúng trong Kinh Thánh, Điều đó đúng. Thấy không? Đúng vậy. Đấy, Ngài luôn luôn phán chính xác với lời Kinh Thánh.

⁷⁵ Trong đó tôi đã quan sát nó cho đến khi vòng tròn đó đi lên, bắt đầu nổi lên, và chúng biến thành giống như một ánh sáng huyền bí, giống như một đám sương mù. Thật chính xác cách...Bao nhiêu người đã nhìn thấy bức ảnh của Nó được chụp

ở Houston? Gần như tất cả. Thấy không? Ồ, đó chỉ là cách này. Nó đã trở nên giống như vậy, Nó tiếp tục càng cao hơn và cao hơn.

⁷⁶ Tôi đã chạy và chạy, cố gắng tìm Anh Fred và họ. Sau một lát, khoảng nửa giờ sau, tôi có thể thấy anh ấy đi xuống, vẫy tay chào tôi; và Anh Gene đang đến, vẫy tay. Họ biết điều gì đó đã xảy ra. Và vì vậy sau đó tôi đã đến với họ. Đó là Anh Fred đang ngồi ngay *tại đó*.

⁷⁷ Khi nó đi lên, tôi không biết rằng các đài quan sát và các thứ, đi thẳng vào Mexico, đang chụp bức ảnh đó. Tạp chí *Life* đã đưa nó lên khi Nó được đi lên. Và nhiều người trong các bạn...Đây là tạp chí *Life* chụp hình ảnh của Nó. Một điều bí ẩn ở đây, và họ nói rằng họ không biết nó đến từ đâu; nó quá cao. Nó ở trên tất cả những hình cầu và mọi thứ khác là...Nó quá cao đối với sương mù, bởi vì nó cao ba mươi dặm và ngang qua hai mươi bảy dặm sau khi nó lên cao đó. Thậm chí không có độ ẩm hay không có gì ở trên đó, anh em thấy đấy.

⁷⁸ Và họ nghĩ về một chiếc máy bay; vì vậy họ đã kiểm tra tất cả các nơi, không có máy bay nào bay lên ngày hôm đó. Đấy, họ phải, vì sự rung chuyển của các cửa sổ và các thứ. “Không có máy bay nào ở trên.” Ở đây nó ở ngay đây trong tạp chí, sẽ nói với anh em điều tương tự. Và—và nó tiếp tục và tiếp tục. Và ngày hôm nay ngay trong...

⁷⁹ Ở đây nó được đăng trên tạp chí *Khoa học*, nơi mà, họ không thể hiểu được. Họ không biết Nó là gì.

⁸⁰ Tucson, ở trường đại học, một người bạn của tôi đã đi qua ngày nọ và đang nói chuyện với họ về điều đó. Nói, “Chúng tôi không thể hiểu những gì...”

⁸¹ Tôi nói, “Đừng nói gì cả, sẽ không tốt. ‘Đừng quảng ngọc trai trước heo.’” Hiểu không? Nó dành cho Hội thánh, cho những người được Chọn, những người được gọi ra. Hiểu không?

⁸² Và rồi mỗi người đến, nói, “Anh Branham, tôi thấy hình của anh ở đây. Tôi thấy *điều này*. Tôi...” Anh em biết nó như thế nào. Nhưng điều đó—điều đó kéo dài như người anh em này có ở đây nơi nó...Xin lỗi. Đây là cách Nó bắt đầu, quét qua. Thực ra *đây* là

phía bên tay phải. Và tất cả các bạn còn nhớ tôi đã nói, “Thiên sứ đáng chú ý là người đã nói chuyện với tôi, đã ở bên tay phải,” ngay cả trước khi nó xảy ra. Anh em nhớ không? Đôi cánh của Ngài hướng về phía sau như *thế*. Đó chính xác là đôi cánh của Thiên sứ đó khi nó bay lên. Đấy, khi nó... Vì vậy họ bắt đầu chụp những bức hình bởi vì nó quá bí ẩn. Nhưng khi bức tranh cuối cùng, khi Nó tự hình thành trên bầu trời và vân vân, đây là nó như tạp chí *Look* ở đây đã đăng nó. Anh em thấy nó đi lên như thế nào ngay khi họ bắt đầu thấy điều đó, anh em thấy đấy. Và đó là bức—bức tranh chính và cuối cùng thực sự, khi nó được hình thành.

⁸³ Họ không biết nó đến từ đâu hay nó đã đi đâu, họ chưa biết. Khoa học hoàn toàn mù tịt về điều đó, không biết điều gì đã xảy ra. Nhưng chúng ta biết: “Sẽ có những dấu lạ ở trên trời.” Chúng ta biết điều đó. Thấy không? Và Ngài đã hứa những điều này. Thấy không? Và điều duy nhất mà điều này được phép chụp lại...

⁸⁴ Bây giờ, tôi biết chúng ta chỉ là những người nhà ở đây sáng nay. Nếu tôi từng gây ấn tượng với anh em hay chị em như một người biết tất cả, xin vui lòng tha thứ cho tôi. Tôi không có ý đó. Tôi đang đứng...đang ngồi ở đây sáng nay nói chuyện trước những người là học giả, những người thông minh; tôi—tôi là người thất học, tôi thậm chí không thể phát âm đúng lời Kinh Thánh của mình. Tôi có một chương để đọc sáng nay, tôi...định mời một trong những anh em ở đây đọc nó cho tôi, bởi vì tôi thậm chí không thể phát âm những cái tên trong đó, Sử ký Nhất 13, (nếu anh muốn, Anh Jack, anh có thể tìm giúp nó), cho chủ đề của tôi. Tôi—tôi thậm chí không thể phát âm những cái tên đó, tôi đang để anh ấy làm điều đó, bởi vì anh ấy có thể phát âm đúng.

⁸⁵ Và tôi biết tôi đang nói chuyện với những người thông minh. Nhưng, hỡi anh em, những điều này được thực hiện để anh em có thể không nhìn vào sự thất học của tôi, nhưng hãy tin rằng tôi đang nói với anh em Lẽ thật. Đó là Đức Chúa Trời đang nói với anh em Lẽ thật. Đó là Lẽ thật. Thấy không?

⁸⁶ Bây giờ, và khi tôi nói về các giáo phái, Tôi không có ý cho anh em là quá độc ác và...Không, tôi không có ý nói anh em đừng

đi nhà thờ của mình. Hãy đi đến nhà thờ của bạn, những gì bạn phải làm. Nhưng chỉ đừng gia nhập với những tổ chức của họ, bởi vì một ngày nào đó tôi sẽ nói với anh em và chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh, đó là dấu hiệu của con thú. Và anh em chỉ nhớ, đó là dấu hiệu.

⁸⁷ Tôi đang giảng...Tôi sẽ không giảng điều đó trong nhà thờ của Anh Jack, anh ấy sẽ nói với tôi, “Hãy tiến hành và làm điều đó”; nhưng tôi sẽ đến đền tạm, nó sẽ kéo dài khoảng bốn giờ. Và chủ đề của tôi là, “Con thú lúc ban đầu và con thú lúc cuối cùng, theo dấu vết của con rắn.” Thấy không? Mất khoảng bốn giờ. Tôi đã sắp đặt tất cả những câu Kinh Thánh của tôi. Con thú từ ban đầu, nó là con thú ở vườn Ê-đen, nó là con thú lúc cuối cùng, và tỏ cho thấy rằng nó là một người sùng đạo và một giáo phái (mà đã tạo nên giáo phái); và đến ngay qua dấu vết của nó, và chứng minh nó cho anh em bằng lời Kinh Thánh rằng nó là vậy. Tôi đã không biết điều đó cho đến khi Đức Thánh Linh ban nó cho tôi ngày nọ trên đó.

⁸⁸ Bây giờ, trong điều này, một ngày nọ, tôi đang đứng nhìn xem điều này, và Điều gì đó đã nói với tôi...nhìn vào nó, và tôi nghĩ...Anh Hickerson, một trong những ủy viên trị sự của tôi...hay những chấp sự tại nhà thờ ở Jeffersonville...Nếu tôi không tin vào việc đi nhà thờ, tại sao tôi có nhà thờ? Chúng ta đã có tất cả họ trên khắp đất nước, được nối kết đêm nọ, cứ hai trăm dặm vuông có một trong những nhà thờ của tôi.

⁸⁹ Bây giờ, bức tranh này—bức tranh này, tôi đang đứng, nhìn vào nó, và Điều gì đó...Tôi đang đứng trong phòng của mình. Điều gì đó nói, “Hãy quay nó sang bên phải.” Tôi đã lắng nghe.

⁹⁰ Tôi biết điều đó nghe có vẻ như người nào đó hơi rối loạn về mặt tinh thần, nhưng, anh em thấy đấy, như tôi đã nói đêm nọ, tất cả những điều vĩ đại này là rất uyên bác...Bây giờ, tôi không chống lại điều đó. Hãy nhớ, chúng ta phải cho con cái anh chị em đến trường và được giáo dục và vân vân, nhưng tôi sẽ nói với anh em ngay bây giờ, nó sẽ không ích lợi gì cho chúng trong thế giới sắp đến, bởi vì nó có thể sẽ là một nền văn minh khác, vượt xa điều này. Nền văn minh đó thậm chí sẽ không có bất kỳ...Nó sẽ không có bất kỳ trường học nào trong đó, nó sẽ không có sự chết

nào trong đó, sẽ không có bất kỳ tội lỗi nào trong đó. Điều này có tất cả điều đó; cho dù chúng ta có vẫn minh bao nhiêu đi nữa, sự chết ngày càng nhiều hơn mọi lúc. Thấy không? Người đó sẽ không có sự chết. Nhưng bây giờ chúng ta phải đi học, chúng ta phải mặc quần áo, chúng ta...

⁹¹ Tôi định nói sáng nay về *Ê-đen của Sa-tan* (nhiều người trong các bạn đã có băng ghi âm của nó), *Ê-đen của Sa-tan*. Hẳn đã làm một vườn Ê-đen khác, và hẳn đã mất sáu ngàn năm để làm điều đó, giống như Đức Chúa Trời đã làm của Ngài lúc ban đầu. Đức Chúa Trời đã tạo nên vườn Ê-đen của Ngài, và Sa-tan đã làm hư hỏng nó. Bây giờ Sa-tan đã tạo ra vườn Ê-đen của riêng hắn, và Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt nó (đúng thế) và đặt vào đó của Chính Ngài.

Điều gì đó đã nói với tôi, “Hãy quay nó lại cho đúng.”

Tôi nghĩ, “Tôi nghĩ mình đang nhìn nó đúng.”

Nói, “Hãy quay nó lại cho *đúng*.” Thấy không?

⁹² Tôi nghĩ, “Có lẽ Tiếng nói đó có nghĩa là quay nó *sang* bên phải.” Và khi tôi làm thế, anh em thấy nó là gì: *Đầu của Đấng Christ* của Hofmann, ở tuổi ba mươi ba. Ở đây, nhìn vào đây, thấy bộ râu đen của Ngài, khuôn mặt của Ngài, đôi mắt của Ngài, cái mũi của Ngài, và mọi thứ khác. Thấy phần tóc Ngài mọc lên ở đây. Và Ngài đã đội tóc giả với bộ tóc giả Thiên sứ màu trắng đó để tỏ cho thấy rằng Sứ điệp của Ngài là Đức Chúa Trời là Lẽ thật. Ngài là Quan Án Tối Cao của vũ trụ, Quan Án Tối Cao của Trời và đất. Ngài là Đức Chúa Trời, và không gì khác ngoài Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ trong hình dạng con người được gọi là Con Đức Chúa Trời, mà Con là Người. Và nếu điều đó không làm cho Sứ điệp của chúng ta đúng hoàn toàn: được xác nhận bởi Kinh Thánh, được xác nhận trong sự hầu việc, được xác nhận bởi sự Hiện diện của Ngài, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Do đó Bấy Án đó là Lẽ thật, thưa anh em. Có thể không đồng ý với chúng, nhưng cứ ngồi xuống và nghiên cứu nó với tấm lòng rộng mở của mình một lần, cứ để Đức Thánh Linh dẫn dắt anh em từ...

⁹³ Ở đây, khi Anh Jack...Tôi đã gọi anh ấy trước khi giảng điều

này và đã nói chuyện với anh ấy một lần về “Bộ tóc giả màu trắng này là gì?”

⁹⁴ Anh ấy nói, “Ồ, Anh Branham, tôi tuyên bố điều đó là ở trong Ngài...sau sự sống lại của Ngài trong thân thể vinh hiển của Ngài.” Tôi đang nói chuyện với Anh Jack. Và có...Tôi không biết người nào trên thế giới mà tôi có thể dựa vào những sự giảng dạy của họ về thần học và những thứ như tôi muốn Anh Jack Moore và Anh Vayle, và những người như—như thế, những nhà thần học thực sự mà đọc tất cả các loại sách và các góc độ khác nhau từ mọi thứ.Ồ, nhưng, anh em thấy, ngay cả với điều đó, và người bạn thân của tôi, tôi—tôi—tôi thật sự không thể nhận được nó, có điều gì đó ở đó thật sự sẽ không nhận lấy nó.

⁹⁵ Và rồi khi nó đến, điều này, thì tôi thấy nó là gì. Đây là bộ râu đen của Ngài. Anh em thấy Nó, tôi đoán vậy. Thấy không? Bộ râu đen và mái tóc đen của Ngài, đôi mắt, cái mũi của Ngài, mọi thứ, thật hoàn hảo, và thậm chí phần tóc của Ngài lộ ra trên phía này. Ngài là Đức Chúa Trời! Thấy không? Và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và đây là tạp chí *Look*... hay tạp chí *Life*. Tôi nghĩ đây là...Tôi quên nó là ấn bản số mấy bây giờ; ồ, ngày mười bảy tháng Năm, 1963. Đó là khi nó được phát hành, nếu ai đó muốn có tạp chí đó. Đó là cùng một bức tranh mà có Rockefeller và vợ của ông—ở phía sau nó. Và đây là tạp chí *Khoa học* mới mà “nó vẫn còn là một bí ẩn.”

⁹⁶ Tôi đã nói những điều này để làm gì? Điều đó có thể cho anh em một quan điểm nhỏ về những điều mà chúng ta đang cố gắng nói, rằng Đức Chúa Trời đang xác nhận cả trên trời và dưới đất là đúng. Những sự phân biệt này, những khái tượng, chúng ta luôn luôn có nhiều sự giả mạo. Nhưng hãy nhớ, trước khi có thể có một đồng đô-la giả, trước tiên phải có một đồng đô-la thật; trước tiên phải là một đồng đô-la thật, và rồi chúng được tạo ra từ đó. Giống như chúng ta đã có một Môi-se thật và một A-rôn thật, rồi chúng ta có một Giam-be và Gian-nét theo sau họ. Anh em thấy tất cả điều đó đến như thế nào không? Họ thấy điều đó và rồi họ cố gắng giả mạo điều đó, khi thật sự có một bản gốc. Đúng vậy. Không nói điều đó để làm tổn hại hay bôi bác, hay đặt sai chỗ điều gì đó, nhưng chỉ vì Lẽ thật; biết rằng tôi...

⁹⁷ Tôi sắp già rồi, và tôi biết thời gian của tôi không còn quá dài. Nếu Chúa Jêsus, tri hoãn, tôi có thể...có thể ở lại một thời gian ngắn; nhưng tôi biết rằng một ngày nào đó trái tim này sẽ đập nhịp cuối cùng, và tôi đang đi vào một căn phòng lớn, tối tăm ở đó gọi là sự chết. Nhưng khi điều đó đến, tôi không muốn bất cứ điều gì phải nhìn lại, để cố gắng ăn năn. Tôi muốn, khi tôi đến thì giờ đó, được trong sạch và tinh khiết bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Tôi muốn quán mình trong áo choàng của sự công bình của Ngài, khi tôi bước vào đó, với một điều này trong tâm trí tôi: Tôi biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài; và khi Ngài gọi, tôi sẽ đi ra từ giữa những kẻ chết và sống với Ngài mãi mãi. Và mục đích của tôi ở đây bây giờ là cố gắng làm cho mọi người...không phải thay đổi hệ thống thần học của anh em hay bất cứ điều gì, nhưng để gia tăng đức tin của anh em vào lời hứa của Đức Chúa Trời trong thời đại này.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện:

⁹⁸ Lạy Chúa kính yêu, chúng con là một dân biết ơn sáng nay, nhưng tuy nhiên, lạy Chúa, chúng con đang sống trong một thế giới tối tăm mà...Không có ai trong chúng con ở đây sáng nay, thừa Cha, nhưng chúng con cảm thấy rằng chúng con—chúng con muốn được bước đi gần gũi hơn với Ngài, chúng con muốn điều đó—sự đụng chạm của Ngài trong đời sống chúng con mà có thể làm mềm mại chúng con và làm cho chúng con trở nên linh hoạt để Ngài có thể thay đổi chúng con bất cứ lúc nào, hun đúc chúng con thành những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Đó—đó là mục đích của chúng con ở đây, Cha ôi, đó là—đó là mục tiêu duy nhất của con mà con có là cố gắng để—để sống trước Ngài và để có được Lời Ngài và nói Nó lại cho những người nam và người nữ mà...không phải là một người khác biệt nhưng để cố gắng tôn vinh Ngài là đáng đã ban cho con Sự Sống. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁹⁹ Xin cho không có một người nào ở đây hôm nay...Hoặc—hoặc nếu...Chúng con đã nổi máy sáng nay, khắp đất nước một lần nữa. Xin cho không có người nào ở trong âm thanh của tiếng nói chúng con đã từng phải đi vào căn phòng vĩ đại đó mà không biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài. Nếu có

những tội nhân ở đâu đó trên khắp đất nước, mà...hay trong tòa nhà này, thánh phòng lớn này, đang ngồi ở đây sáng nay. Nếu có những người không biết Ngài, xin cho đây là ngày mà lương tâm của họ sẽ bị rung động, thức tỉnh, và họ sẽ nhận ra rằng họ không biết phút nào chúng con có thể được kêu gọi hay được triệu tập để trả lời cho sự sống của chúng con, trên Cao. Và nếu tên của chúng con vẫn còn trong cuốn sách thân cây đó, chúng con sẽ bị chết; nhưng nếu nó ở trong Sách Sự Sống của Chiên Con, Sự Sống thật, thì chúng con được cứu.

¹⁰⁰ Và xin cho, Chúa ôi, khi Sự sống đó đi từ phiến lá vào trong phấn hoa, vào trong vỏ trấu, rồi đến hạt, trong khi chúng con đang đi qua sáng nay nếu có Sự sống nào đó đi vào trong hạt đang nằm lại trong thân cây đó, xin mang nó ra ngày hôm nay, Chúa ôi, xin cho nó đi theo sự di chuyển của hạt, vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁰¹ Xin lỗi vì làm mất quá nhiều thì giờ. Tôi đã quên về điều này ngay cả đang nói trên đài phát thanh, thời gian điện thoại.

¹⁰² Bây giờ chúng ta hãy lật ra để đọc. Và Anh Jack, anh có quyển Kinh Thánh của mình ở đó không? Trong khi tôi đang tìm lời Kinh Thánh của mình, tôi sẽ yêu cầu Anh Jack đọc câu Kinh Thánh này bởi vì tôi không thể phát âm những tên này. Được rồi. Nó ở trong Sử ký thứ Nhất 13. [Anh Jack Moore nói, “Toàn bộ chương à?”—Bt.] Ủ-m.

[Và Đa-vít đã hội nghị với quan tướng ngàn quân, quan tướng trăm quân, và với các quan trưởng của dân.]

[Và Đa-vít nói với tất cả hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng, Nếu các người lấy điều đó làm tốt lành, và rằng nó do CHÚA là Đức Chúa Trời chúng ta mà đến, thì chúng ta hãy sai người đi khắp mọi nơi, mà đến cùng anh em chúng ta còn lại trong cả xứ Y-sơ-ra-ên, và đến cùng những thầy tế lễ và những người Lê-vi ở trong các thành phố và địa hạt của họ, để họ có thể tụ nhóm lại với chúng ta:]

[Và chúng ta hãy mang Hòm giao ước của Đức Chúa Trời chúng ta về lại cùng chúng ta: vì chúng ta—chúng ta đã không đến trước nó trong thời Sau-lơ.]

[Và tất cả hội chúng đều nói rằng họ nên làm như vậy: vì cả dân sự lấy lời ấy làm tốt lành.]

[Vì vậy Đa-vít đã tập hợp tất cả Y-sơ-ra-ên lại với nhau, từ Si-ho của khe Ê-díp-tô cho đến nơi vào xứ Ha-mát, để rước hòm của Đức Chúa Trời từ Ki-ri-át Giê-a-im về.]

[Và Đa-vít đã đi lên, cùng tất cả Y-sơ-ra-ên, đến Ba-a-la, tức là, đến Ki-ri-át Giê-a-rim, thuộc về Giu-đa, dựng rước hòm của Đức Chúa Trời lên, là CHÚA mà ngự ở giữa những chê-ru-bim, là nơi cầu khẩn danh trên đó.]

[Và họ đã rước hòm giao ước của Đức Chúa Trời trong một cỗ xe mới ra khỏi nhà của A-bi-na-đáp: và U-xa và A-hi-ô thì dắt—dắt cỗ xe.]

[Và Đa-vít và cả Y-sơ-ra-ên đều hết sức vui chơi trước mặt Đức Chúa Trời, và xướng ca, và dùng đàn hạc, và với những đàn xante, và với trống nhỏ, và với những chấp chỏa, và với những tiếng kèn mà vui mừng.]

[Và khi họ đến tới sân đập lúa Ki-đôn, U-xa đưa tay ra nắm lấy hòm giao ước; vì con bò bị trượt chân.]

[Và cơn thịnh nộ của CHÚA đã nổi lên cùng U-xa, và Ngài đã đánh người, và bởi vì người có gươm tay mình đụng tới hòm giao ước: và người đã chết ở đó trước mặt Chúa.]

[Và Đa-vít đã không vừa ý, bởi vì CHÚA đã hành hại U-xa: vì thế nơi đó được gọi là Bê-rết U-xa cho đến ngày nay.]

[Và ngày đó Đa-vít lấy làm sợ Đức Chúa Trời, mà nói rằng, Làm sao ta sẽ rước hòm của Đức Chúa Trời về nhà ta được?]

[Vì vậy Đa-vít đã không rước hòm về nhà mình đến thành Đa-vít, nhưng cho đưa nó vào trong nhà của Ô-bết Ê-đôm người Gát.]

[Và hòm giao ước của Đức Chúa Trời ở lại với gia đình của Ô-bết—Ô-bết Ê-đôm trong nhà ba tháng. Và CHÚA đã ban phước cho nhà của Ô-bết Ê-đôm, và mọi vật thuộc về người.]

¹⁰³ Cảm ơn anh, Anh Moore, vì đọc Kinh Thánh giúp tôi. Bây giờ, xin lỗi tôi không thể tự đọc điều đó, nhưng tôi—tôi không thể đọc được.

¹⁰⁴ Bây giờ tôi muốn anh em lật ra với tôi đến Mác 7:7, và chúng ta sẽ đọc bảy câu đầu tiên của Thánh Mác chương thứ 7.

Bấy giờ những người Pha-ri-si đến tụ họp cùng Ngài, và một số thầy thông giáo, đến từ Giê-ru-sa-lem.

Và khi người ấy thấy một số môn đồ của Ngài dùng tay chưa tinh sạch mà ăn bánh, có nghĩa là, chưa rửa tay, họ đã bắt lỗi.

Nhưng những người Pha-ri-si, và tất cả những người Do Thái, nếu không rửa tay...không ăn, nắm giữ—nắm giữ những truyền thống của các người xưa.

Và khi họ đến phố chợ về, nếu họ không rửa tay, thì họ không ăn. Và nhiều sự khác nữa là—là họ...mà họ đã nhận của...nhận để giữ,...việc rửa các chén bát, và về những cái bình, và những cái bình bằng đồng, và về những ghế dài.

Lúc đó những người Pha-ri-si và các thầy thông giáo hỏi Ngài, Sao các môn đồ Ngài không giữ theo lời truyền khẩu của người xưa, nhưng dùng tay chưa rửa sạch mà ăn vậy?

Ngài trả lời và phán cùng họ rằng, Ê-sai đã nói tiên tri về các người là những kẻ giả hình là phải lắm, như có chép rằng, Dân này lấy môi miệng của họ tôn kính Ta, nhưng lòng chúng nó cách xa Ta lắm.

Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích, vì chúng nó dạy theo giáo lý những điều răn của loài người.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁰⁵ Lạy Chúa kính yêu, xin tôn vinh Lời Ngài bây giờ, và xin cho Nó hoàn thành mục đích của Nó. Xin sử dụng chúng con như những công cụ để nói Điều đó, và đôi tai của chúng con nghe từ Ngài, và tấm lòng của chúng con tiếp nhận Nó. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jê-sus, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. A-men.

¹⁰⁶ Bây giờ, chủ đề của tôi trong chốc lát là đây...Tôi...

¹⁰⁷ Chúng ta đang kết nối điện thoại quốc gia sáng nay. Và tôi hiểu rằng người bạn tốt của tôi, Roy Borders, đang lắng nghe, hơi sốt ruột tối hôm qua. Tôi đã quên rằng chúng ta đã nghe trên đài phát thanh...hay sự kết nối này tối hôm qua. Roy, dù anh ở đâu, nếu anh ở trên San Jose trong nhà thờ ở đó, hay xuống nhà thờ của Anh McHughes, hay bất cứ nơi nào, anh của tôi, đừng sợ, mọi thứ sẽ ổn thôi. Cứ bình tĩnh, anh chỉ...Ngài sẽ cho tôi biết điều đó, Roy; đừng lo lắng, con trai à, hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

¹⁰⁸ Đề tài của tôi sáng nay là: *Cố Gắng Làm Công Việc Chúa Mà Không Theo Ý Chúa*. Bây giờ, đó là một đề tài lạ, và tôi tin rằng Chúa sẽ bày tỏ điều này cho chúng ta bây giờ. Hãy nhớ, “Cố gắng làm công việc Chúa mà không theo ý Chúa.” Bây giờ, điều đó dường như rất lạ. Nhưng, trong điều này, có lẽ Đức Chúa Trời có thể giúp chúng ta.

¹⁰⁹ Một điều nữa tôi muốn nói sáng nay, rằng chúng ta vui mừng có một người bạn của mình ở giữa chúng ta, một người bạn rất yêu dấu, một người trẻ tuổi. Nhiều người trong số các bạn đang nghe đài phát thanh bây giờ có thể, hoặc trên, qua đường dây điện thoại, biết đây là ai. Hôm nay là sinh nhật của anh ấy, chín mươi ba tuổi, Anh Bill Dauch đang ngồi ở đây trước tôi, chín mươi ba tuổi.

¹¹⁰ Cách đây vài năm bác sĩ đã nói, “Ông ấy không thể sống được.” Tôi vừa thông báo anh ấy đang ngồi ở đây lúc này. Phải thở ô-xy, và người vợ đáng yêu của anh ấy đã gọi cho tôi và nói, “Anh Branham, nếu anh muốn gặp lại người bạn thân của anh, Bill, còn sống, tốt hơn anh nên đến ngay lập tức.”

¹¹¹ Và tôi...Một trong những lớp xe của tôi đã bị đứt một bên, bánh xe của tôi đã bị hỏng, và tôi đã làm mòn một cái lốp xe của tôi cố gắng để đến với anh ấy. Tôi vừa mới đến từ một—một—một trạm xăng, trạm đổ xăng, và đến từ phòng vệ sinh nơi tôi đã dừng lại ở Ohio cố gắng đến với anh ấy, và bước ra tôi đã thấy một khải tượng. Và ở đó Anh Dauch đứng đó, đang đứng trong nhà thờ với bàn tay của anh ấy đưa ra; nó đã thay đổi, và tôi

thấy anh đi xuống phố và bắt tay tôi. Nói, “Hãy đi nói với anh ấy, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.’”

112 Lúc đó anh khoảng chín mươi tuổi. Anh ấy bị bệnh nghẽn mạch tim, và suy tim hoàn toàn. Bác sĩ rất lạnh lợi. Người đó không...ông ấy không muốn...Không, tôi sẽ không nói điều đó. Anh ấy chỉ là một người có đủ khả năng để có được bất cứ bác sĩ nào anh ấy muốn. Anh ấy có một bác sĩ Do Thái rất giỏi đã gặp tôi trong hội trường và nói, “Không có cơ hội cho ông ấy sống.”

113 Và tôi đi vào và xoa tay lên lồng ô-xy, tôi nói, “Bill, anh có thể nghe tôi nói không?” Anh gật đầu. Tôi nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Anh sẽ không chết bây giờ.’”

114 Một tuần sau đó, khi tôi lên bục giảng để giảng Sứ điệp của mình, ở đây Anh Dauch đến đi lên qua tòa nhà. Và khi tôi đi qua Nhà hàng Furr, ngang qua...Tôi muốn nói đến nhà hàng Blue Boar, ngang qua Louisville, ở đây ông đang bước ra khỏi xe, đi xuống đường phố, đưa tay ra; hoàn toàn chính xác theo Lời của Chúa. Và đó là cách đây ba hay bốn năm; và ở đây anh ấy ngồi suốt tất cả con đường xuống đây, tại Shreveport (xuyên suốt đất nước, không phải bằng máy bay, bằng xe hơi), ừ-m, đang ngồi ở đây sáng nay. “Chúc mừng sinh nhật, Anh Dauch.” Đó là từ khắp nơi trên đất nước, từ mọi nơi. “Xin Chúa ban phước cho anh!”

115 Tôi đã làm phép báp-têm cho anh ấy, sau khi là một tín đồ Ba ngôi, tôi đã làm phép báp-têm cho anh ấy khi anh ấy...là một người trong những buổi nhóm đầu tiên của tôi, khi Anh Banks Wood phải để cho anh ấy mặc bộ đồ của mình (anh ấy là một người có kích thước lớn, như anh em thấy), và anh đã đi vào hồ nước và tôi đã làm phép báp-têm cho anh lúc khoảng tám mươi lăm hay chín mươi tuổi, trong Danh Đức Chúa Jêsus. Anh ấy nói mình không bao giờ có thể cảm thấy yên lòng cho đến khi anh ấy tìm thấy sự an ninh của điều gì đó. Rồi anh đã nhận được một ngày sinh ra nơi anh sẽ không bao giờ già đi. Đúng vậy, Xứ sở tuyệt vời đó. Thậm chí anh đang mong đợi được sống để thấy sự Đến của Chúa; nó có thể được thực hiện. Nhưng nếu anh sẽ ngủ, anh...và chúng ta thức dậy vào lúc đó, anh ấy sẽ đến trước. Đúng. Vì vậy, Anh Dauch, không có cách nào để bỏ lỡ nó bây giờ. Anh chính xác ở trên đường ranh giới. Hãy ở lại đó, người anh

em của tôi, và xin Chúa ban phước cho anh. Và tôi cảm ơn Chúa vì một người tốt như thế, và vì đã ban cho anh ấy tất cả những năm này.

¹¹⁶ Trong Sách Sử ký, “Cố gắng làm công việc Chúa mà không theo ý Ngài.” Đức Chúa Trời là đấng tể trị, trước tiên, chúng ta muốn hiểu điều đó. Người ta ngày nay đang tự hỏi tại sao chúng ta không thể có một sự phục hưng. Anh em có tin quyền tể trị của Đức Chúa Trời không? Đấy, Kinh Thánh nói cách này.

¹¹⁷ Và chúng ta cố gắng...Như tôi đã thảo luận với một nhóm anh em tốt của tôi, những anh em Báp-tít, cách đây không lâu, và họ nói, “Anh Branham, chúng ta chỉ có thể có một sự phục hưng khi chúng ta nhận lấy Lời, từng chữ, từng trang, từng lời.”

¹¹⁸ Và tôi nói, “Tôi cũng tin, từng trang một.” Anh ấy nói...Tôi nói, “Họ đã cố gắng làm điều đó suốt thời gian qua.”

¹¹⁹ Ông nói, “Nhưng chúng ta phải tìm thấy sự thông giải bằng tiếng Hy Lạp về Lời, những gì tiếng Hy Lạp nói.”

¹²⁰ Tôi nói, “Tôi đã không đọc quá nhiều, nhưng đọc lịch sử của hội thánh, và *Giáo hội nghị Nicaea*, và *Tiền Giáo hội nghị Nicaea*, và *Các Giáo phụ Nicaea*, vân vân, họ đang tranh cãi ở đó về tiếng Hy Lạp. Đó là hai ngàn năm trước. Một người nói, ‘Nó có nghĩa là điều này,’ và một người nói, ‘Nó có nghĩa điều kia. Từ ngữ Hy Lạp có nghĩa là điều này.’”

¹²¹ Giống như ngôn ngữ của chúng ta; từ ngữ *thấy*. Hãy lấy ví dụ chữ *thấy* [trong tiếng Anh “see”—Nd.], anh em có thể hiểu là “một khối nước,” “tôi hiểu,” hay nhiều thứ. *Chán chường* [trong tiếng Anh “bored”], có thể là, “khoan một cái lỗ, đi dạo,” hay—hay “anh làm tôi buồn chán,” hay “anh đã trả tiền cơm cho tôi,” hoặc nó có thể có nghĩa là bất kỳ...nhiều thứ. Và những nguyên âm nhỏ đó, và vân vân, chỉ thay đổi toàn bộ ý nghĩa. Vì vậy anh em sẽ không bao giờ làm như thế. Đức Chúa Trời đã viết Nó như thế, bởi vì...

¹²² Và tất cả Lời được hà hơi, và Ngài đã phán rằng, “Con cảm ơn Cha, Cha ôi, Cha đã giấu những điều này khỏi con mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng, và sẽ bày tỏ ra” (a-men)

“cho những con trẻ hay học biết như vậy.” Đó là sự mặc khải về Ngài, như tôi đã nói tối hôm qua, “Sẽ bày tỏ Nó cho các con trẻ.”

¹²³ Tôi nói, “Điều đó sẽ không hiệu quả, thưa ông.” Tôi nói, “Một sự phục hưng sẽ không bao giờ đến cho đến khi Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời tối cao, sai nó đến; và rồi Ngài có thể lấy đi một anh chàng nhỏ bé mà thậm chí không thể ký tên của anh ấy, và làm điều đó với nó, mà thậm chí không biết tiếng Anh giỏi chứ đừng nói đến tiếng Hy Lạp.”

¹²⁴ Đó là những gì Ngài đã làm trong thời gian khi Phi-e-rơ rao giảng tại lễ Ngũ tuần, anh em biết đấy, ông thậm chí không thể ký tên của mình, dốt nát và ít học. Nhưng Đức Chúa Trời làm những việc theo cách lạ lùng như vậy đối với suy nghĩ trí tuệ của chúng ta. Điều đó cho thấy đó là Đức Chúa Trời. Nếu Ngài có một nhóm các nhà thần học và các chức sắc, và vân vân, họ đã nói, “Cai-phe thông minh đó, anh thấy đấy, ông ấy đã có quyền làm điều đó.” Nhưng Đức Chúa Trời đã đi xuống và lấy những người đánh cá thậm chí không thể ký tên của họ, và đó là những gì Ngài đã sử dụng. Đó là Đức Chúa Trời, Ngài lấy điều gì đó không là gì cả và làm điều gì đó ra từ nó cho sự vinh hiển của Chính Ngài. Ngài đã lấy một sự hỗn loạn và làm nên một vườn Ê-đen. Ủ-m, đó là Đức Chúa Trời.

¹²⁵ Bây giờ, nếu có người nào có máy móc để làm nên một buổi nhóm phục hưng, là người anh em cao quý của chúng ta, Billy Graham. Nhưng cơ học thì ổn thôi, nhưng cơ học sẽ không di chuyển nó, nó cần có động lực để di chuyển nó. Anh em có thể chế tạo một chiếc ô tô, đặt những chỗ ngồi tốt trong đó, tạo ra những pít-tông tốt và—và chứng minh bằng khoa học những gì nó có thể làm; nhưng trừ phi có động lực ở đó, nó chỉ là một mảnh hàng không có ích.

¹²⁶ Vì vậy, trong cuộc phục hưng xứ Wales, một trong những cuộc phục hưng muộn màng của chúng ta trước Ngũ Tuần của chúng ta, không ai biết điều gì đã bắt đầu cuộc phục hưng, chỉ là một nhóm người.

¹²⁷ Bây giờ, khi chúng ta có tất cả...bạn của chúng ta, Billy Graham, sẽ có được tất cả những người Trưởng Lão, và những người Lutheran, và những người Ngũ Tuần, và mọi thứ lại với

nhau, đi vào thành phố và ở đó họ sẽ có một sự nhóm lại lớn với hàng ngàn người, và ba mươi ngàn người sẽ đến (trong hai tuần) và dâng tấm lòng của họ cho Đấng Christ; quay trở lại hai tuần nữa và anh em không có một người. Đây, đó là cơ học. Nhưng hãy để Đức Chúa Trời trong ân điển tế trị của Ngài chỉ phán với một số người nhỏ bé, như vậy để nói, một người nhỏ bé chẳng là gì; hãy để Thánh Linh Ngài giáng xuống trong thành phố và đàn ông không thể đi làm, đàn bà không thể rửa bát, người hầu gái không thể dọn giường, la hét và khóc với đôi tay giơ lên không trung. Đó là sự phục hưng, đó là trong ý muốn của Đức Chúa Trời.

¹²⁸ Người ta nói rằng một số nhà quý tộc từ giáo hội đã đi qua xứ Wales để tìm hiểu, hoặc tìm ra tất cả những gì cơ chế đã có trong cuộc phục hưng, trong suốt cuộc phục hưng xứ Wales. Và khi họ xuống tàu với những chiếc mũ chóp cao, và cổ áo tròn của họ, nhìn thấy, đang đi xuống đường phố, một cảnh sát nhỏ bé, vung gậy của mình đi loanh quanh như *thế*, huyết sáo, họ nói, “Người bạn tốt của tôi, anh có thể cho tôi biết sự phục hưng xứ Wales ở đâu không?”

¹²⁹ Anh ấy nói, “Vâng, thưa các anh em của tôi, anh em đang đứng giữa nó!” Ừ-m, ừ-m, ừ-m. Anh ấy nói, “Anh hiểu không, *tôi* là sự phục hưng xứ Wales,” nói, “bởi vì sự phục hưng xứ Wales ở trong tôi.”

¹³⁰ Đó là sự tế trị! Đó là những gì Đức Chúa Trời làm, và chỉ một mình Ngài có quyền ban đến một sự phục hưng. Không phải kết hợp các bộ máy với nhau, đó là cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban đến động—động lực.

¹³¹ Ngài chỉ bày tỏ Lời Ngài trong sự định trước. Bây giờ, khi tôi dùng từ *định trước*...Bây giờ, đó là một từ tồi tệ để sử dụng nơi công cộng, đặc biệt là khi chúng ta có những đám đông nhiều thành phần giữa những người Arminian và những người theo thuyết Calvin. Và không phải là một...Tôi đã yêu cầu anh em đừng nghĩ rằng tôi biết tất cả điều đó, nhưng cả hai đều sai theo Kinh Thánh. Ân điển là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho tôi, những công việc là những gì tôi làm cho Ngài. Thấy không? Thế thì anh em đã hiểu Nó. Nếu anh em trèo ra một trong những

nhánh đó, anh em chắc chắn sẽ thấy mình ở cuối nhánh và không thể quay trở lại. Sách Ê-phê-sô kéo nó lại với nhau, tôi nghĩ vậy.

¹³² Bây giờ, nhưng từ ngữ đó, khi tôi sử dụng nó, *được định trước*, đừng nghĩ rằng tôi thì...đó là từ ngữ duy nhất tôi biết cách để—để làm cho...Đó là sự biết trước của Đức Chúa Trời, đấy, mà Ngài đã biết. Ngài—Ngài không thể nói...Ngài—Ngài đã chết để mọi người có thể được cứu, Ngài đã chết, nhưng bởi sự biết trước của Ngài, Ngài biết ai sẽ và ai sẽ không. Thấy không? Đó là những gì Ngài biết, tôi không biết và anh em không biết điều đó, vì vậy chúng ta với lòng sợ hãi và run rẩy làm nên sự cứu rỗi của chính mình.

¹³³ Bây giờ, nhưng Đức Chúa Trời đã đặt ra Lời Ngài, và có trong mọi thời đại. Sự biết trước của Ngài đã khiến Ngài đặt để trong hội thánh, và trong dân sự, những việc nào đó mà Ngài đã làm từ ban đầu. Và rồi Phúc âm được rao giảng cho thời đại *đó* là chỉ được bày tỏ cho những người nào đó, những người còn lại của họ không thấy Nó. Thấy không? “Cảm ơn Cha, Cha ôi, Ngài đã giấu những điều này khỏi con mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng, và bày tỏ Nó cho những con trẻ muốn học biết như vậy.” Đấy, đó là sự định trước. Không phải Ngài đã làm điều đó bởi, anh em nói, “Ta sẽ chọn *người*, và không chọn *người*.” Bởi sự biết trước của Ngài, Ngài biết anh em sẽ làm gì.

¹³⁴ Bởi Ngài là vô hạn...Anh em có tin rằng Ngài là vô hạn không? Nếu Ngài không phải, Ngài không thể là Đức Chúa Trời. Thế thì, anh em nghĩ, là vô hạn: Ngài biết mọi con bọ chết từng có trên trái đất, bao nhiêu lần bọ chết nháy mắt chúng, bao nhiêu mỡ động vật trong mỗi con bọ chết, từng ngọn cỏ mà nó đã từng mọc lên; đó là vô hạn. Và chúng ta thì hữu hạn, chúng ta vấp ngã trong sự tối tăm. Đức Chúa Trời đã ví chúng ta như chiên, và chúng ta phải có một Đấng Lãnh Đạo. Và Đấng Lãnh Đạo đó không phải là con người, Đấng Lãnh Đạo đó là Đức Thánh Linh, Thánh Linh của Đấng Christ ở giữa chúng ta. “Còn ít lâu và thế gian không thấy Ta nữa.” Bản thể vật lý của Ngài đã được dấy lên đến Ngai của Đức Chúa Trời, nơi Thánh Linh *đã* ngự trên Ngài; bây giờ Đấng Christ ở trên Ngai, Chúa Jêsus. “Còn ít lâu và thế

gian không thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người cho đến tận thế, ở ngay trong các người.” Ngai của Đức Chúa Trời, của Đấng Christ, được dựng lên trong lòng anh em; và Ngài đang ngự trên Ngai của Đức Chúa Trời, nhưng trong Ngàn năm bình an Ngài ngự trên Ngai của Chính Ngài; mà, Ngài đã thề rằng Ngài sẽ dấy lên Người này, Con Ngài, Con của Đa-vít, để ngồi trên Ngai của Ngài.

¹³⁵ Bây giờ, Ngài bày tỏ những điều này bởi sự biết trước của Ngài cho những ai mà Ngài đã định trước cho những điều này, nếu không thì họ không thấy Nó. Đứng ngay tại đó, nhìn ngay vào Nó, và không thể thấy Nó.

¹³⁶ Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy bức tranh con bò trong bụi cây đó, mà anh em cứ phải nhìn đi và nhìn lại? Anh em đã bao giờ thấy điều đó chưa? Hay là, đã nhìn thấy bức hình của Đấng Christ trong một bụi cây, hay trên bầu trời, hay những đám mây? Thấy đó, họa sĩ đó đã chuẩn bị điều đó cho đến nỗi anh em phải nhìn nó theo một cách nào đó. Ồ, thế thì, khi anh em một lần nhìn thấy nó, anh em không thể thấy gì khác ngoài điều đó. Mỗi lần anh em nhìn, nó ở đó. Bao nhiêu người đã xem những bức hình đó? Ồ, chắc chắn anh em đã thấy.

¹³⁷ Ồ, đó là cách của Đấng Christ, chính Ngài, là Phúc âm, Sứ điệp. Khi anh em một lần nhìn thấy Sứ điệp của thời đại, không có gì khác anh em có thể thấy ngoài Điều đó. Chỉ thế thôi. Mọi thứ khác đã biến mất, phần còn lại của nó chỉ là sự lấp đầy, đầy, đầy, khi anh em một lần nhìn thấy Sứ điệp!

¹³⁸ Đó là—là trong thời Nô-ê. Khi Nô-ê và nhóm của ông...thấy cách...Khi họ thấy Sứ điệp, không có gì khác quan trọng. Khi nhóm của Môi-se nhìn thấy Nó, không có gì khác quan trọng. Khi nhóm của Giảng nhìn thấy Nó, không có gì khác quan trọng. Khi nhóm của Chúa Jêsus nhìn thấy Nó, không có gì khác quan trọng. Khi nhóm các sứ đồ nhìn thấy Nó, không có gì khác quan trọng. Khi nhóm của Luther nhìn thấy Nó, nhóm của Wesley đã thấy Nó, nhóm Ngũ Tuần đã thấy Nó, không có gì khác quan trọng, họ đã rút ra khỏi mọi thứ. Tại sao? Bởi sự biết trước của Ngài, Ngài đã định trước những điều này xảy ra.

¹³⁹ Ngài chọn con người của Chính Ngài bởi sự biết trước của Ngài. Giống như Ngài đã phán trong Rô-ma 8 ở đây, rằng Ê-sau... rằng sự—rằng sự lựa chọn của Đức Chúa Trời có thể đứng vững. Ê-sau và Gia-cốp đều được sanh ra từ cha mẹ thánh khiết, là anh em sinh đôi, để sự lựa chọn của Ngài có thể đứng vững chắc và đúng, Ngài phán, “Ta ghét Ê-sau, và yêu Gia-cốp,” trước khi một trong hai chàng trai được sinh ra. Thấy không? Ngài biết những gì trong con người, Ngài đã biết từ ban đầu nó là gì, do đó Ngài có thể làm cho mọi thứ hoạt động chính xác theo giờ đồng hồ. Tất cả chúng ta đều lo lắng và bối rối; anh em không hề thấy Ngài bối rối. Họ không...Hiểu không? Mọi thứ đang hoạt động tốt, thật chính xác, đồng hồ đang đúng từng giây.

¹⁴⁰ Những điều này được cho là xảy ra, tất cả những người phụ nữ này với mái tóc ngắn, và những người đàn ông này mặc đồ của họ...giống như họ có mái tóc giống như vợ của họ. Tôi thấy họ, hoàn toàn, có những lô cuốn tóc này trên tóc của họ, cuộn nó ở phía trước ở đây. Thật là một sự hư đốn! Đó là kết quả của vườn Ê-đen của Sa-tan. Và làm giống như cô ấy: cô ấy đang cố gắng cắt tóc giống như chồng mình; chồng cô ấy để tóc dài như vợ mình. Và cô ấy đang mặc quần áo của anh ấy, và anh ấy đang mặc đồ lót của cô ấy. Đấy, anh em đấy. Cô ấy đang trở nên nam tính, và anh ấy đang trở nên nữ tính. Đấy, đó là vườn Ê-đen của Sa-tan, trái ngược với những gì Đức Chúa Trời đã tạo ra nó lúc ban đầu. Đó là Sự thật.

¹⁴¹ Nếu tôi không bắt đầu, chúng ta sẽ không bao giờ đi vào điều này. Nhưng những điều này, và cách để Ngài làm điều đó, và ai sẽ làm điều đó, đó là đường lối của Chính Ngài đã chọn, Ngài chọn. Đó là cách Ngài muốn thực hiện.

¹⁴² Như tôi đã nghe Anh Pearry Green, mục sư của chúng ta tại Tucson, giảng đêm nọ về cách mà Đức Chúa Trời đã tạo nên những sự việc theo cách nào đó (tôi quên đề tài của anh ấy là gì.), nhưng anh ấy nói, “Đó là cách Đức Chúa Trời thích nó, đó là cách Đức Chúa Trời làm nó.”Ồ, đúng vậy.

¹⁴³ Bây giờ, ai ở giữa chúng ta mà sẽ nói với Ngài rằng Ngài sai? Ai dám đứng lên trước mặt Đức Chúa Trời, và nói, “Ngài sai rồi, lạy Chúa, Ngài nên làm theo cách con muốn, cách mà Tiến sĩ A

gì đó đã nói nó nên được thực hiện”? Ai bị tước đi khả năng trí tuệ của họ, để nói một điều như thế? Không, anh em sẽ không đi ra và nói điều đó, nhưng anh em nghĩ thế!

¹⁴⁴ Giống như trong Sứ điệp của tôi về *Anti-christ*, “Sẽ có những christ giả dấy lên.” Vậy thì, Ngài đã không nói *những Jêsus* giả. Đấy, không ai sẽ đứng yên để được gọi là “Chúa Jêsus,” theo thuật ngữ của Chúa. Nhưng *những christ* giả có nghĩa là “những người được xúc dầu.”

¹⁴⁵ Ồ, họ, mỗi người nghĩ họ đã được xúc dầu, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, người đó có thể làm *điều này* và làm *điều kia*!” Nhưng hãy đặt nó vào sự trải nghiệm Lời và tìm thấy người đó lộ ra là ai, đấy, Sứ điệp của thời đại.

¹⁴⁶ Họ đã có sự xúc dầu trong thời Chúa Jêsus, nhưng không phải trên Ngài.

¹⁴⁷ Họ đã có sự xúc dầu trong thời...Thậm chí Đa-tan đã có sự xúc dầu trong thời của Môi-se. Ông nói, “Bây giờ, người đừng nghĩ người là người thánh duy nhất giữa chúng ta, Đức Chúa Trời có rất nhiều. Chúng ta sẽ chỉ bắt đầu một tổ chức ở đây, một nhóm người.”

¹⁴⁸ Đức Chúa Trời phán với Môi-se, “Hãy phân rẽ khỏi người ấy,” và Ngài đã mở đất ra và nuốt chửng họ. Ngài đã ban Lời nguyên thủy của Ngài cho Môi-se, tiên tri của Ngài; đó là cách duy nhất Ngài đã từng làm, và cách duy nhất Ngài sẽ làm điều đó. Ngài không thay đổi kế hoạch của Ngài, đấy.

¹⁴⁹ Vì vậy những ý tưởng của chúng ta là sai, những ý tưởng của Ngài là đúng, luôn luôn. Và đừng cố nói với Ngài rằng Ngài “sai.” Cho dù chúng ta nghĩ ai là người có trình độ tốt nhất, không phải là người chúng ta nói là người có trình độ tốt nhất. Bây giờ, đó là nơi anh em đi vào trong tổ chức.

¹⁵⁰ Anh em thân mến nào đó được đầy dẫy Thánh Linh sẽ đi vào một thành phố và xây dựng một tổ chức...xây dựng một—một nhóm người tử tế. Và tại hội nghị họ sẽ gặp nhau, và tất cả các anh em thánh thiện chạy theo, anh em biết đấy, và nói, “Anh biết gì không? Tôi tin *Jones* trẻ tuổi ở đây,” (anh ấy chỉ là một người mẫu mực ở giữa họ) “Tôi nghĩ anh ấy nên có đền tạm lớn đẹp

để đó, tôi nghĩ vậy. Anh không nghĩ điều đó đúng sao?” Không, chao ôi. Thế đấy. Và rồi hội chúng bị tản lạc. Thấy không? Hãy phân rã những điều này! Đức Chúa Trời làm sự phân rã, Ngài là Đấng Mà làm điều đó. Nhưng hết thấy họ, mỗi người, đều muốn lấy người *trẻ này*, đặt anh ấy ở trên *đây*, và người *này* ở dưới *đây*. Đó là ý tưởng của con người.

¹⁵¹ Con người có những chìa khóa, nhưng Đức Chúa Trời mới thực sự nắm giữ những chìa khóa đó. Họ trao cho các môn đồ, hội thánh, những chìa khóa; và hãy xem lần đầu tiên họ sử dụng nó, khi Giu-đa sa ngã bởi sự vi phạm. Họ đã đến với nhau và rút thăm; và các anh em thánh. Ai sẽ nói họ không phải là anh em thánh? Ai nói họ không thánh khiết? Nhưng họ đã rút thăm, và nó đã trúng nhằm Ma-thia. Và khi ông...Ông đã từng làm gì? Chẳng gì cả. Nhưng Phao-lô là người được chọn! A-men. Đó là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời: một người Do Thái nhỏ bé, mũi khoằm, hay châm biếm, nóng tính. Không phải Ma-thia, Tiến sĩ Thần đạo, anh em biết, ông—ông là...Chính là Phao-lô. Đức Chúa Trời đã chọn Phao-lô; giáo hội chọn, đã chọn Ma-thia. Thấy không? Anh em không có quyền nói với Đức Chúa Trời là Ngài “sai.” Ngài biết điều gì để làm, Ngài biết những gì con người làm ra.

¹⁵² Ai sẽ từng...Hội thánh đó đã từng chọn Phao-lô? Ồ, không, không bao giờ. Nói, “Gã đó là kẻ đang đưa tất cả chúng ta vào tù.”

¹⁵³ Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ tỏ cho người ấy thấy những gì người ấy sẽ chịu khổ vì Ta.” Ngài biết điều gì.

¹⁵⁴ Được rồi, cho dù chúng ta nghĩ ai là đúng, Đức Chúa Trời biết ai là người có khả năng tốt nhất bởi vì Ngài biết tấm lòng của con người, Ngài biết.

¹⁵⁵ Sự phục hưng, hay những điều này, cũng không xảy ra vào lúc mà chúng ta nghĩ chúng nên xảy ra. Chúng ta nghĩ, “Đó là lúc này ngay bây giờ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Tôi để ý trong các chi hội của chúng ta và đại loại như vậy của Thương Gia, “Đang đến ngay, ha-lê-lu-gia, một sự phục hưng lớn!”

¹⁵⁶ Đừng để bị lừa dối, “Ngài đã đến rồi, và họ đã làm cho ngài

một danh sách.” Thấy không? Nhưng họ nghĩ có một sự phục hưng. Nó đang xảy ra không? Không! Nó đã xong, và chết, nó chấm dứt. Ừ-m. Để ý, đây là thời gian khêu đèn lên, đi ra và đi vào. “Những ai trông đợi Chúa sẽ làm mới sức lực của họ.”

¹⁵⁷ Để ý ở đây trong phân đoạn của chúng ta, để ý Đa-vít, vua của Y-sơ-ra-ên, ông là người có sự mặc khải về việc mang hòm giao ước của Đức Chúa Trời trở lại vị trí của mình; mà, họ không bao giờ hỏi ý kiến điều đó trong thời của Sau-lơ vì Sau-lơ đã sa ngã. Vì vậy họ không hề hỏi ý kiến về hòm giao ước, chút nào, trong thời Sau-lơ, vì ông đã sa ngã và xa cách Đức Chúa Trời. Vì vậy Đa-vít, nhanh chóng, với sự hà hơi...Bây giờ để ý điều này, đó là một phân đoạn rất phản cảm nếu anh em không hiểu nó đúng. Và tôi cảm thấy rằng giờ đang đến mà chúng ta nên là những người lớn thay vì những con trẻ. Ừ-m. Chúng ta nên mạnh đủ để ăn thịt thay vì uống sữa.

¹⁵⁸ Để ý Đa-vít, vua của Y-sơ-ra-ên, vị vua vừa mới được xức dầu tươi mới để làm vua; hay vị vua được chọn, Sau-lơ...Sa-mu-ên đã xức dầu cho ông theo ý chỉ của Đức Chúa Trời; và ông hoàn toàn là vị vua được chọn của Đức Chúa Trời, không nghi ngờ gì với điều đó. Và ông ấy ở đây, và sự hà hơi đập vào ông. Nó đã được bày tỏ cho Đa-vít. Ông đã có sự mặc khải, không ai khác đã nói gì về điều đó. “Chúng ta hãy đi và lấy hòm giao ước, bởi vì đó là ý muốn của Đức Chúa Trời để chúng ta có hòm giao ước ở đây với chúng ta, để chúng ta cầu vấn Đức Chúa Trời bởi hòm giao ước này.” Điều rất, rất dũng cảm. Anh em không nghĩ vậy sao? Được rồi.

¹⁵⁹ Hãy nhớ, nhưng, ông là vị vua, và có sự mặc khải, ông đã vượt qua vị trí của mình. Có một vị tiên tri trong xứ tên là Na-than, ông là người được định để có được sự mặc khải. Có bất cứ điều gì được nói, Ngài phán, “Chúa không làm điều gì cho đến khi Ngài bày tỏ điều đó cho các tôi tớ của Ngài là đáng tiên tri.” Nhưng, anh em thấy đấy, Đa-vít là vua, với sự xức dầu trên ông... Vậy thì, đó có phải là lời Kinh Thánh không? Sự xức dầu trên ông, và có một sự khải thị thật; nhưng nó đã sai: Bởi vì Na-than là tiên tri của thời đại đó; và sự khải thị không hề đến với Na-than; và khi sự khải thị đến với Đa-vít, ông không hề hỏi ý kiến của Na-

than về điều đó. Ông cứ tiến hành và làm những gì ông muốn làm. Ủ-m.

¹⁶⁰ Nhưng để ý người mà Đa-vít đã hỏi ý kiến ở đây trong chương 13, “Nhưng ông đã hội nghị với những quan tướng hàng ngàn quân và hàng trăm quân,” trở lại với hội chúng của mình. Thấy không? “Bây giờ, ông không nghĩ chúng ta nên làm...?” Không phải thế. Bây giờ, ông đang cố gắng làm công việc Đức Chúa Trời, nhưng ông không được bổ nhiệm để làm điều đó; đấy, bởi vì Đức Chúa Trời đã có một đường lối.

¹⁶¹ Cũng giống như Đức Chúa Trời có thể đã phán với nhà—nhà vua về cơn đau của ông và sẽ được khỏe mạnh, nhưng Ngài đã không phán, Ngài có một cách được định trước để làm điều đó, đó là tiên tri của Ngài. Vì vậy Ngài đã phán với tiên tri, Ê-sai, bảo ông quay trở lại và nói với Ê-xê-chia điều gì sẽ xảy ra.

¹⁶² Bây giờ, Ê-xê-chia đang nói chuyện mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, và—và Đức Chúa Trời có thể nói chuyện với Ê-xê-chia, dĩ nhiên, nhưng Ngài đã tạo ra một số kênh dẫn nào đó! Anh em hiểu điều đó không? Đức Chúa Trời có cách sắp đặt của Chính Ngài để làm các việc: ban đến những buổi nhóm phục hưng, nói chuyện, nói, bất cứ điều gì. Ngài có cách của Ngài để làm điều đó, và chúng ta không ai bảo Ngài làm điều đó như thế nào. Ngài làm điều đó theo cách nó làm Ngài vui lòng làm điều đó.

¹⁶³ Vì vậy, anh em thấy đấy, Đa-vít, được hà hơi...Bây giờ, anh em còn nhớ tôi đã nói, sự xúc dầu, sự xúc dầu giả không? Hãy nhớ Đức Thánh Linh có thể đến và xúc dầu cho một người, và điều đó vẫn ở ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời. Ở đây, Nó chứng minh điều đó ngay tại đây. Thấy không? Chúng ta phải đi qua đường lối của Đức Chúa Trời để làm điều đó, không phải đường lối của chúng ta, đường lối của Đức Chúa Trời để làm điều đó. Bởi vì, Đa-vít, là một vị vua, được xúc dầu, được xúc dầu bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời trên ông (một hình bóng của Chúa Jêsus Christ), nhưng đó không phải là kênh của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁴ Và tất cả hội chúng, “điều đó làm vui lòng họ,” Kinh Thánh nói. Để ý, những người đứng đầu hàng ngàn quân và hàng trăm quân, các thầy tế lễ và các nhà thần học cũng nghĩ điều đó là “tuyệt vời.” Có những trường Kinh Thánh của anh em và mọi

thứ khác, họ nghĩ nó là “tuyệt vời.” Thậm chí tất cả dân sự đồng ý, và các thầy tế lễ, và—và tất cả họ đều đồng ý rằng sự xúc dầu của nhà vua là đúng. Để ý! Nhưng Đức Chúa Trời đã không hứa bày tỏ Lời Ngài trong mùa của Nó cho họ. Đức Chúa Trời có cách của Ngài để bày tỏ Lời Ngài, nhưng không phải cho họ. Hãy nhớ, nó trái ngược với Đức Chúa Trời.

¹⁶⁵ Điều gì đó giống như trong thời Mi-chê con trai của Giê-ma-la. Anh em còn nhớ câu chuyện đó không? Giu-đa và Y-sơ-ra-ên bị phân rẽ, và họ có hai vương quốc khác nhau, và A-háp là vua trên một vương quốc. Và Giô-sa-phát là vua—vương quốc Giu-đa, tôi tin là vậy; và A-háp ở trên Y-sơ-ra-ên, Giê-ru-sa-lem.

¹⁶⁶ Để ý, và rồi ở đây xuất hiện một đám người nước ngoài và lấy đi một phần của đất Đức Chúa Trời ban cho mà Đức Chúa Trời đã ban cho Y-sơ-ra-ên, và những người Phi-li-tin này ở trên đó, hay những người Sy-ri, đang nắm giữ đất đó và đang nuôi con cái của chính họ từ trong đất thuộc về Y-sơ-ra-ên. Và vì vậy họ cần mảnh đất đó để nuôi con cái của chính họ và gia đình của chính họ. Đức Chúa Trời đã ban cho họ...Đó là những quyền được Đức Chúa Trời ban cho của họ.

¹⁶⁷ Và vì vậy A-háp gọi Giô-sa-phát xuống, và nói, “Hãy xuống.” Ông nói, “Hãy nhìn xem những gì kẻ thù của chúng ta đang làm. Có đúng không khi chúng ta, dân sự của Đức Chúa Trời, với quyền được Đức Chúa Trời ban cho mà chúng ta nên nắm giữ vùng đất này, nó thuộc về chúng ta, Đức Chúa Trời qua tiên tri của Ngài, Giô-suê, đã phân chia xứ này, nó sẽ là của chúng ta, nó thuộc về chúng ta, với con cái chúng ta, và ở đây những người cộng sản đã tiếp quản nó? Và chúng ta có...Chúng ta rất đói, và họ đã lấy mất những quyền mà Đức Chúa Trời ban cho của chúng ta. Vua không nghĩ rằng chúng ta nên đi lên đó và lấy lại đất đai của chúng ta sao? Nếu vua tham gia lực lượng của mình: nếu các bạn những người Giám Lý, và Trưởng Lão, và tất cả, và những người Trưởng Lão, và Lutheran, và vân vân, tất cả hãy đưa hội đồng liên kết đến đây bây giờ, tất cả chúng ta sẽ ngồi lại với nhau, và chúng ta sẽ chấp nhận điều đó.” (Tôi đang nói và nói trong một câu chuyện ngụ ngôn bây giờ.) “Chúng ta sẽ đi lấy lại phần đất đó.”

168 “Ồ,” ông ấy nói, “chắc chắn, tất cả chúng ta là một.” Ừ-m.

169 Bây giờ, Kinh Thánh nói, “Hai người không thể đồng ý với nhau há cùng đi chung được sao?” Thấy không?

170 Ở đó con người vĩ đại đó, con người Ngũ Tuần vĩ đại đó, Giô-sa-phát, đã lẫn lộn với đám đông sai trật. Và đó là những gì đã xảy ra với những người Ngũ Tuần của chúng ta ngày nay. Có một số người chân chính ở trong đó, nhưng họ bị lẫn lộn trong đám đông giáo phái đó. Hãy ra khỏi điều đó! Nó bị Chúa nguyên rửa!

171 Để ý bây giờ! Vua ở đó, và vua nói, “Vâng, điều đó nghe có vẻ hợp lý.” Nói, “Xe ngựa của chúng tôi là của ông; dân sự của chúng tôi cũng là của ông. Rốt cuộc, tất cả chúng ta đều là người Giu-đa. Chắc chắn, chúng tôi sẽ đi lên cùng ông.” Nhưng niềm tin thật sự còn lại trong Giô-sa-phát đủ để nói, “Vua không nghĩ chúng ta—chúng ta nên cầu vấn Chúa trước hết sao?” Thấy không? “Tôi nghĩ đó là một ý kiến hay.”

172Ồ, A-háp, “Dĩ nhiên.” Nói, “Ồ, ồ, chắc chắn, tôi nên nghĩ về điều đó.”

173 “Ồ, có một người của Đức Chúa Trời ở đâu đó không? Vua có tiên tri nào không?”

174 “À, tôi có bốn trăm người. Tôi có toàn bộ hội đồng ở dưới đây, toàn bộ giáo phái. Họ là những tiên tri Hê-bơ-rơ.”

175 Bây giờ hãy nhớ, Kinh Thánh nói họ là “*những tiên tri, những tiên tri Hê-bơ-rơ,*” không phải những tiên tri ngoại giáo, những tiên tri Hê-bơ-rơ; một trường học của họ, một thần học viện.

176 “Ồ, hãy mang họ lên!”

177 Và các vua mặc trang phục và ngồi trước mặt ông để gây ấn tượng với nhà tiên tri. Và ở đây đến, tôi tin rằng đó là Sê-đê-kia đến, người đứng đầu vĩ đại trong hội đồng giáo hạt, hay là những gì ông đã từng có, bước ra giữa họ. Ông đã làm cho mình hai cái sừng lớn, ông nói, “Tôi có nghe từ Đức Chúa Trời. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Với những chiếc sừng này người sẽ đẩy lui quân Sy-ri ra khỏi xứ.’”

178 “Ồ, vinh quang thay!” mọi người nghĩ điều đó thật tuyệt vời, tốt đẹp.

179 Hãy xem nó đến gần với đường ranh giới như lưỡi dao cạo đó bây giờ, giữa đúng và sai đó như thế nào. Và hãy nhớ nó sẽ nghiêng về hướng này hay hướng kia, cho đến lúc nào đó nó đi xuống giống như một dao cạo sắc bén giữa sự khác biệt của đúng và sai. Nó phải là mọi Lời của Đức Chúa Trời; không chỉ hầu như mọi Lời, nhưng mọi Lời! Và ngày nay nó đã được truyền xuống, không phải với những người Lutheran, không phải với những người Giám Lý, không phải với những người Ngũ Tuần, nhưng với thời đại được mài giữa đó, trong thời đại này nơi mà sự xúc dầu anti-christ quá hoàn hảo, nó sẽ lừa dối chính những người được tuyển Chọn, họ sẽ ngã về phía sai trật nếu họ không cẩn thận với nó, giống như một cái nêm. Hãy xem! Hãy cẩn thận! Chúng ta không đang sống trong thời đại Ngũ Tuần bây giờ. Chúng ta đã vượt qua thời đại đó, cũng giống như chúng ta đã qua thời Lutheran, và qua...Hiểu không?

180 Để ý. Bây giờ tất cả các tiên tri đều nói tiên tri, bốn trăm người trong họ, được nuôi dưỡng tốt, được có địa vị tốt, các tiên tri Hê-bơ-rơ đã làm chứng cho họ, đồng lòng, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Hãy đi lên, Chúa ở cùng các ngươi.’”

181 Giô-sa-phát nói, “Ồ, điều đó—điều đó nghe có vẻ ổn. Nhưng,” nói, “vua còn người nào khác không?”

182 “Người khác à? Chúng ta có toàn bộ giáo phái ở đây, chúng ta đã có cả hội đồng nhóm lại ở đây. Tại sao chúng ta cần một người khác?”

183 Vua ấy nói, “À, nhưng tôi nghĩ có lẽ có thể là một người khác.”

184 Vua nói, “Ồ, vâng, có một người khác, nhưng ông ấy thậm chí không thuộc về hội đồng này.” Ừ-m. “Ông ta là một người bị ruồng bỏ. Đó là Mi-chê, con trai của Giê-m-la, và tôi ghét ông ta.” Thấy không? Nói, “Họ sẽ không tiếp nhận ông ta trong sự thông công, và ông ta chỉ là một người bị ruồng bỏ bình thường từ đầu. Và ông ta thường xuyên nói tiên tri, mọi điều ông ấy nói tiên tri, ông ấy sẽ không khích lệ thần học viện của tôi một chút nào.” Ừ-m. “Và ông ta làm tất cả những điều ác này, ông ta luôn luôn nói tiên tri điều dữ chống lại tôi, chỉ làm ra khác biệt.”

185 “Ồ,” Giô-sa-phát nói, “xin vua đừng nói điều như thế. Nhưng tôi muốn nghe những gì người này phải nói.”

186 Nói, “Ồ, chúng ta sẽ tìm thấy người ấy.” Vì vậy họ đã sai đi nơi nào đó trong đồng vắng, và họ đã sai một người đi.

187 Nói, nói với ông, nói rằng, “Bây giờ, trên đường trở về lúc này, tôi muốn nói với ông đôi điều. Ông có muốn trở lại với giáo phái lần nữa không?” Thấy không? “Ông có muốn có sự thông công với tất cả họ lần nữa không? Nếu ông muốn, hãy nói điều giống như giám mục địa hạt nói, nói điều giống như giám mục nói, và họ sẽ đón nhận ông trở lại ngay. Bây giờ là lúc để làm điều đó.”

188 Nhưng anh em có thể tưởng tượng một tiên tri thật, được xức dầu của Đức Chúa Trời thỏa hiệp trên một Lời của Đức Chúa Trời không? Thật không thể!

189 Ông nói, “Như Chúa hằng sống chứng giám, ta sẽ chỉ nói những gì Đức Chúa Trời phán!” Chúng ta cần một con trai của Giêm-la. “Như Chúa hằng sống chứng giám, tôi sẽ chỉ nói những gì Ngài phán.” Đúng vậy, “Những gì Ngài phán.”

190 Vì vậy khi họ đi xuống đó trước dân sự, tất cả các nhà tiên tri, họ nói, “Bây giờ, các người nói họ...”

191 Ông nói, “Hãy chờ đợi, hãy cho tôi tối nay, để tôi thấy những gì Chúa sẽ nói.” Vì vậy, đêm đó, Chúa đã hiện ra với ông trong một khải tượng và bảo ông những gì để nói.

192 Sáng hôm sau ông nói, “Anh nói gì, Giêm-la?” khi tất cả họ đang đứng ra...Tôi muốn nói “Mi-chê, con trai của Giêm-la,” nói, “bây giờ người nói gì? Tất cả chúng ta ở đây với nhau, tất cả các thầy tế lễ, và tất cả các nhà tiên tri, và tất cả các vị vua, và mọi người đang ngồi ở đây với nhau. Người nói gì bây giờ tại hội đồng vĩ đại này?”

193 Nói, “Hãy đi lên,” nói, “nhưng tôi đã thấy Y-sơ-ra-ên tản lạc như chiên không có người chăn.”

194 Và A-háp nói, “Thật như tôi đã nói với vua! Kẻ nổi loạn đó chỉ có thể nói tiên tri điều dữ chống lại tôi!”

195 Làm sao ông có thể nói điều gì khác khi Đức Chúa Trời đang nói điều giống như vậy? Một tiên tri được cho là miệng của Đức

Chúa Trời đang phán, không phải là suy nghĩ của chính mình. Ông ấy...Anh em thấy, ông đã hoàn-...rất đầu phục Đức Chúa Trời hoàn toàn, ông không muốn làm hại điều gì, nhưng ông phải nói những gì Đức Chúa Trời phán, bởi vì chính ông không có quyền tự kiểm soát Điều đó. Thấy không?

196 Vua nói, “Này, tôi há chẳng nói với vua sao?”

197 Và rồi người—người quan trọng đó đến với cái sừng, và vào miệng ông, ông ta nói, “Thần của Đức Chúa Trời đã đi đường nào khi Nó lìa khỏi ta?” Nói cách khác, hãy để tôi cố gắng phân tích điều đó, “Nhìn đây trong...Nhìn đây, tôi muốn nói với anh đôi điều, Mi-chê. Anh có nhận ra rằng tôi là bậc thầy về Kinh Thánh không? Anh có nhận ra rằng tôi có sự xúc dầu không?” Hay là, “phép Báp-têm,” chúng ta sẽ nói ngày hôm nay. “Anh có nhận ra rằng tôi có điều đó không?”

198 Giêm-la nói, “Tôi không nghi ngờ điều đó.”

199 Ông ta nói, “Nhưng hãy lắng nghe! Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã phán bảo tôi, và làm chứng với tất cả bốn trăm người của tôi ở đây, rằng chúng ta ‘sẽ đẩy người Sy-ri ra khỏi xứ.’ Và người là ai mà đến và nói rằng vị vua vĩ đại của chúng ta sẽ bị giết?” Ông nói, “Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã bảo tôi điều đó.”

200 Xin để tôi chỉ phân tích nó để anh em sẽ hiểu điều đó. Và có lẽ chúng ta thấy Mi-chê nói, “Tối hôm qua trong khải tượng, thưa ông, tôi đã thấy Đức Chúa Trời ngự trên Ngai. Và tôi đã thấy tất cả thiên binh trên Thiên đàng nhóm họp chung quanh Ngai, ừ-m, và họ đang có một hội đồng trên Thiên đàng. Họ nói, ‘Ai trong chúng ta có thể đi xuống và lừa dối A-háp? Bởi vì dưới Ngai ở đây là một tiên tri, một tiên tri thật, tên người là Ê-li. Và người đã nói tiên tri bằng Lời Ta và nói rằng “A-háp độc ác đó, bởi vì hắn đã giết Na-bốt, những con chó sẽ liếm máu của người độc ác đó,” và chúng ta phải làm cho Điều đó ứng nghiệm bởi vì Nó đã được phán rồi, Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Nó phải ứng nghiệm, phải ở đó. Và chúng ta sẽ làm điều đó như thế nào?”

201 “Bấy giờ từ dưới những vùng ghê rợn của những kẻ hư mất, đường xuống trong đó có một linh đang bay lên, kẻ ấy nói, ‘Tôi là kẻ lừa dối. Nếu tôi có thể hầu việc Ngai, tôi sẽ đi xuống và nhập

vào tiên tri của ông ta.” Bởi vì họ rất có tổ chức, họ sẽ chỉ hiểu một điều, và đó là một chút cảm xúc. “Và tôi sẽ khiến họ nói tiên tri một lời nói dối. Và tôi sẽ khiến A-háp lắng nghe những người quyền cao chức trọng đó thay vì nhà tiên tri thật của Ngài; bởi vì người đó sẽ xem xét mọi điều người nói với Lời Ngài, người đó sẽ xem xét những khải tượng *của người* bởi Lời, người đó sẽ xem xét mọi việc mình làm bởi Lời, và nếu nó không phải với Lời thì người đó sẽ không lắng nghe nó. Nhưng nếu nó...Tôi có thể lừa dối những người khác này, và tôi sẽ...họ...A-háp rất tin tưởng vào sự hợp nhất vĩ đại đó với nhau vì sự an toàn của họ, vì vậy họ đi với nhau và họ sẽ đến với nhau. Và tôi sẽ khiến A-háp lắng nghe họ, đi ra ngoài kia. Và đó là cách chúng ta sẽ làm điều đó.”

202 “Đức Chúa Trời phán, ‘Người có thể làm điều đó, người đúng là kẻ lừa dối; người cứ đi xuống.’”

203 Và rồi Sê-đê-kia đã vả vào miệng ông, nói rằng, “Người đã ở đâu...?”

204 Ông nói, “Ông sẽ tìm thấy khi ông đang ngồi từ phòng này đến phòng kia.” Ừ-m.

205 Ông nói, “Hãy đi lên!” Sê-đê-kia nói với nhà vua. Nói, “Hãy đi lên và trở về trong sự bình an!”

206 A-háp nói, “Hãy bắt người đó và tống hắn vào ngục. Đặt hắn trong xiềng xích, cho hắn ăn bánh của sự khổ nạn và nước của sự khổ nạn. Và khi ta trở về với chiến thắng của mình từ ngoài đây, mà các vị tiên tri của ta đã nói với ta rằng ‘sự phục hưng này chắc chắn xảy ra,’” nói, “ta sẽ chăm sóc gã đó!”

207 Hãy lắng nghe những lời cuối cùng của Mi-chê nói với kẻ đó: “Nếu vua trở về được, thì Đức Chúa Trời không hề cậy tôi nói.” A-men.

208 Hãy xem, Đức Chúa Trời có cách làm việc của Ngài. Những người này nghĩ họ đang hầu việc Đức Chúa Trời. Hãy cẩn thận! Không phải cảm xúc, không phải sự nhiệt tình, không phải là sự tưởng tượng, nhưng nó phải là “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY,” phải đúng. Được rồi, cho dù...Chúng ta thấy những điều này như vậy.

209 Bây giờ để ý khi Đa-vít đã tuyên bố điều vĩ đại này, và dường như điều đó là tốt, một điều tốt để làm. Rồi chúng ta nhận thấy rằng (Tôi có làm anh em một mỗi không? Tôi có quá trễ để có một điều khác không?) họ đã đưa ra lời tuyên bố vĩ đại này, ông đã không hỏi ý kiến nhà tiên tri.

210 Bây giờ, bất cứ ai đều biết rằng A-mốt 3:7 nói rằng Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài sẽ không bao giờ làm điều gì cho đến khi Ngài bày tỏ điều đó trước tiên cho nhà tiên tri của Ngài. Qua các thời đại hội thánh chúng ta đã có những nhà cải chánh; nhưng đã hứa bởi Ma-la-chi 4 rằng sẽ có một nhà tiên tri trong xứ trong những ngày sau rốt (bởi vì nó phải phù hợp với khuôn mẫu đó, đấy) trước khi thời kỳ cuối cùng đến.

211 Trước khi Chúa Jêsus đến đầu tiên, Ê-li đến, Ê-li trong Ma-la-chi 3. Ma-thi-ơ 11 nói vậy, “Nếu các ngươi có thể hiểu được điều đó, đây là người đã được nói về, ‘Này, Ta sai sứ giả của Ta—của Ta đi trước Ta.’” Bây giờ, Ngài đã nói tiên tri, tất cả các nhà thần học tin rằng: rằng trong ngày sau rốt, Thánh Linh của Ê-li cũng sẽ đến. Nó phải đến năm lần, Đức Chúa Trời sử dụng Thánh Linh đó: Ê-li-sê, Ê-li, Giảng Báp-tít, và cho hội thánh dân Ngoại, và rồi cho người Do Thái trong Khải huyền chương thứ 11. Đó là, â-n-đ-i-ế-n của Đức Chúa Trời, đ-ứ-c-t-i-n, [trong tiếng Anh “grace”, “faith”—Nd.] J-ê-s-u-s, Jêsus, đều có năm—năm chữ. Không thể dừng lại ở bốn, nó phải đi đến năm. Thấy không? Để ý!

212 Bây giờ, Ngài đã hứa điều đó, vì vậy điều đó đặt ra Kinh Thánh hoàn toàn chính xác cho ngày nay, và Sô-dôm và Gô-mô-rơ. Và Ê-li không phải...Đó không phải là Ê-li; Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời trên Ê-li; Ê-li chỉ là một con người. Bây giờ, chúng ta đã có Ê-li, và áo khoác của Ê-li, và áo choàng của Ê-li, và mọi thứ của Ê-li. Nhưng Ê-li của thời đại này là Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài sẽ đến theo Ma-thi-ơ thứ mười bảy—...Lu-ca 17:30, là, Con Người bày tỏ chính Ngài giữa dân sự Ngài. Không phải là một người, Đức Chúa Trời! Nhưng nó sẽ đến qua một nhà tiên tri. Vậy thì, Ngài không bao giờ có hai nhà tiên tri lớn cùng một lúc, không bao giờ, trên thế giới. Thấy không? Cho dù có bao nhiêu đi nữa có...hai—hai cái đầu không thể...Nó phải là một người đứng đầu. Đức Chúa Trời phải có một người chịu ở dưới sự điều khiển

của Ngài. Thấy không? Có một Đức Chúa Trời; có Cha, Con, và Thánh Linh, nhưng một Đức Chúa Trời ở trên tất cả, để ý, và chỉ sử dụng những chức vụ. Ngài cũng vậy với Ê-li, Thần của Ê-li; Ngài đã sử dụng Thánh Linh đó, nhưng cùng một Đức Chúa Trời điều khiển Nó mọi lúc để làm ứng nghiệm Lời Ngài.

213 Bây giờ, để ý trong điều này bây giờ, Đa-vít nghĩ rằng ông đã có mọi thứ trong trật tự. Và ông đã được hài hoi. Thấy cách Đức Thánh Linh có thể xúc dầu cho một người không? Nhưng nó phải theo trật tự của sự xúc dầu. Linh bên ngoài có thể được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, và hồn tối như hắc ín. Cỏ gai mọc trên cùng nguồn nước mà xây dựng...đưa sự sống vào trong lúa mì, đưa sự sống vào cỏ gai; nhưng ở dưới cùng của cỏ gai, đó là sự sống của cỏ gai. Nó vui mừng, và nở hoa, và có sự sống, và làm mọi thứ mà lúa mì làm, nhưng *linh hồn* của nó là *cỏ gai*. Thấy không? Những giáo sư giả có thể dấy lên, giảng dạy tất cả các loại thuyết ba ngôi và mọi thứ khác, và được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, và thực hiện nhiều phép lạ như Phúc âm thật có thể. Nhưng bởi Lời ở đây, đó là những gì làm điều đó. Hiểu tôi muốn nói gì không? Bây giờ, thật tốt để dạy điều này, tôi đoán, tôi—tôi đang ở trong một đền tạm liên giáo phái sáng nay, trong—trong khách sạn này ở đây.

214 Để ý, hãy xem những gì chúng ta đang nói. Bây giờ, ồ, hãy lắng nghe. Đa-vít đã có tất cả cảm xúc mà cuộc phục hưng thật sự có. Để ý! Họ la lớn, họ la hét, họ nhảy múa, họ thực sự có điều gì đó từ sự xúc dầu đó. Chắc chắn vậy! Tất cả giống như một cuộc phục hưng thực sự, nhưng, anh em để ý, Đức Chúa Trời không ở trong đó. Đức Chúa Trời không ở trong đó. Ngài đã có một nhà tiên tri đang ngồi ngay tại đó trong xứ. Họ nên biết. Thấy không? Đa-vít nên biết điều đó.

215 Điều gì đó ngày nay, chúng ta có tất cả các cơ chế, giống như những giáo phái lớn, những cuộc thập tự chinh của thời đại chúng ta, nhưng kết quả trở nên giống như nó đã xảy ra lúc đó; kết quả của những chiến dịch vĩ đại của chúng ta, và tất cả lý do tốt đẹp của chúng ta, những tòa nhà lớn của chúng ta, và hàng ngàn tòa nhà...lớn của chúng ta, và thêm vào các thành viên và các thứ, nó hóa ra theo cùng một cách, tất cả đều thất

bại. Tôi không đang nói điều đó để khác biệt, tôi đang nói điều đó để thành thật trước Đức Chúa Trời, Sách của Đấng mà tôi đang đứng bên cạnh sáng nay. Thấy không? Tất cả đều thất bại, cùng một kết quả.

²¹⁶ Bây giờ chúng ta hãy xem điều gì đã xảy ra khi Đức Chúa Trời (trong thời điểm và thời đại của Ngài) và các tiên tri của Ngài không được quan tâm, chỉ lệ thuộc vào thần học, các thầy tế lễ, chủ nghĩa giáo phái như chúng ta làm ngày nay. Bây giờ, thật kỹ. Tất cả trở nên lộn xộn. Nếu Thánh Linh thật của Đức Chúa Trời ở đó, Ngài sẽ hướng nó vào trong Lời; không chỉ một chỗ trong Lời, toàn bộ Lời cho toàn bộ thời đại. Thấy không?

²¹⁷ Ngày lễ Ngũ tuần, Thánh Linh hướng dẫn nó ngay vào trong Điều đó, với Giô-ên 2:38. Thấy không? Thời của Luther, Ngài hướng nó ngay vào Đó; Wesley; trong phong trào Ngũ Tuần cuối cùng này; nhưng đây là thời đại khác, đây là sự kêu gọi ra khỏi Nàng Dâu. Không phải hai ngàn năm trước vào lễ Ngũ tuần, hay sự lặp lại, hay sự trở lại. Ngũ Tuần...

²¹⁸ Đức Thánh Linh đã ở trong Luther, Đức Thánh Linh đã ở trong Wesley; đó là Lời Đức Chúa Trời được xúc dầu. Và Đức Thánh Linh đã trở lại với dân sự của thời đại và họ bắt đầu có sự phục hồi các ân tứ. Họ đã tìm thấy, bởi sự đầu phục chính mình cho Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh đã nói tiếng lạ qua họ. Họ đã đặt tay trên người đau, và người đau đã được bình phục. Họ đã nhảy múa trong Thánh Linh. Thấy không? Đó là thời đại của sự Cải chánh mang hội thánh trở lại với trật tự. Và trật tự cuối cùng của hội thánh là đặt những ân tứ vào trong hội thánh; giống như Luther đưa vào sự xưng công bình, Wesley đưa vào sự nên thánh, Ngũ Tuần đưa vào những ân tứ. Nhưng họ đã làm gì? Sai lầm giống như vậy, như thiên nhiên đã làm khuôn mẫu cho thân lúa mì, họ lập giáo phái, mà chống lại Đức Chúa Trời, trái ngược với Đức Chúa Trời.

²¹⁹ Bây giờ, chúng ta thấy rằng khi...Rồi khi những người hái lượm thân cây này đến với nhau, chúng hình thành ý riêng của chúng. Và cho dù...Khi “vấn đề mới,” như họ gọi nó, xuất hiện từ Phúc Âm Ngũ Tuần, họ đã làm gì? Họ không thể nhận được Nó. Cho dù Lễ thật đó là bao nhiêu đi nữa, phép báp-têm trong

Danh Chúa Jêsus Christ, họ đã là Hội đồng Chung rồi. Con người đã làm điều đó, Thánh Linh đã lìa bỏ họ. Đúng! Và rồi điều này xuất hiện...Tôi đã nói chuyện với một số nhà lãnh đạo tốt nhất của anh em; họ nói, “Ồ, chúng ta sẽ làm gì bây giờ?” Họ sẽ tự làm xấu hổ. Khi, họ biết đó là Lẽ thật; nếu không, họ bị mù về mặt thuộc linh và không biết gì về Kinh Thánh. Không nói điều đó khó chịu, bây giờ, nói điều đó một cách tôn kính. Bởi vì, không có chỗ nào trong Kinh Thánh mà người nào đã từng chịu phép báp-têm sử dụng những tước hiệu đó, “Cha, Con, và Thánh Linh.” Và không bao giờ được sử dụng cho đến sau hội đồng giáo hội chung, giáo hội Công giáo Rô-ma. Sách giáo lý của chính họ cũng làm chứng giống như vậy. Đó là một giáo điều Công giáo! Không phải là một sự dạy dỗ Kinh Thánh, nhưng là một giáo điều Công giáo. Và các anh em Giám Lý đã đưa ra những sách giáo lý của mình và mọi thứ giống như họ đã có, cứ dần dần phát triển ra từ đó. Nhưng bây giờ khi anh em đến với lễ Ngũ Tuần, và truyền bá một số giáo điều đó ra, anh em vẫn giữ chúng.

²²⁰ Nhưng bây giờ là sự kêu gọi Cô Dâu, bây giờ là khi Bấy Án đã được mở ra, bây giờ khi những điều hoàn toàn mà những nhà cải chánh để lại phải được mở ra; và chỉ Ma-la-chi 4 có thể làm điều đó, bởi vì nó nhận sự mặc khải trực tiếp từ Đức Chúa Trời cho một cá nhân để làm như vậy. Đúng vậy! Nó không thể đến với một nhóm, không bao giờ. Một người! Đó là những gì Đức Chúa Trời đã hứa trong những cái bóng của sự đến cho Cô Dâu của Ngài, một Ê-li-ê-se. Thấy không?

²²¹ Để ý khi các thầy tế lễ, các mục sư truyền đạo, và vân vân, có được sự hà hơi riêng của họ, và được xúc dầu thật sự. Đa-vít đã được xúc dầu. Kinh Thánh đã nói vậy. Nhưng, anh em thấy đây, ông đã đi qua nguồn sai, ông đã đi sai kênh. Ông đã truyền sự xúc dầu của mình vào phía sai trật, cho dân sự và những gì họ nghĩ, cho các quan trưởng, những gì họ nghĩ, thay vì đến với kênh thánh của Đức Chúa Trời để tìm thấy CHÚA PHÁN NHƯ VẬY là gì, “Đây có phải là thời điểm dành cho điều này không? Đây có phải là lúc dành cho điều này không? Đây có phải là ý chỉ của Đức Chúa Trời không?”

²²² Thế thì nếu ông là một tiên tri thật của Đức Chúa Trời, ông sẽ

đi trước Đức Chúa Trời, nói, “Lạy Cha, đó là gì?” giống như Na-than đã làm với Đa-vít sau này.

Đa-vít nói, “Có đúng cho tôi sống trong một ngôi nhà bằng gỗ tuyết tùng, còn hòm giao ước của Đức Chúa Trời tôi dưới những trại ở ngoài đây không?”

²²³ Và nhìn xem Na-than, nói, “Hỡi Đa-vít, hãy làm tất cả điều đó trong lòng vua, vì Đức Chúa Trời ở cùng vua. Vua là một cái bình được xúc dầu của Đức Chúa Trời.”

²²⁴ Nhưng đó là một tiên tri, và sai lầm của ông, và Đức Chúa Trời buộc phải đến với tiên tri của Ngài. Đêm đó Ngài hiện ra với ông, phán, “Hãy đi nói với tôi tớ của Ta là Đa-vít, Ta ngưỡng mộ lòng can đảm của người, Ta yêu mến người vì điều này, bởi vì người là một người theo lòng của Chính Ta, và Ta biết đã đến lúc hòm giao ước của Ta sẽ là cách đó, đặt dưới điều gì đó, nhưng Ta chỉ...Không phải là thời điểm cho điều đó xảy ra. Ta sẽ để con trai người làm điều đó, nhưng Ta sẽ không để người làm điều đó.”

²²⁵ Rồi ở đây Na-than đến với, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, hỡi vua Đa-vít, sự mặc khải vĩ đại mà người đã có cũng sai như khi người mang hòm giao ước lên về.” (Ừ-m! Ừ-m! Hiểu không?) “Vua đừng làm thế. Đừng cố gắng! Nhưng Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ dành cho ‘con trai vua làm điều đó.’” Ở đó! Thấy không? Thế đấy!

²²⁶ Đa-vít được xúc dầu để nói rằng bởi vì ông có thể thấy trước điều đó, giống như Áp-ra-ham tìm kiếm một Thành trên đất. Anh em biết đấy, ông đang tìm kiếm nó bởi vì ông sẽ sống ở đây một ngày nào đó, Áp-ra-ham, trong Thành phố đó. Và ông đã đi khắp nơi để tìm kiếm nó. Và ngay trên cùng mảnh đất nơi ông nhìn, nó ở ngay trên ông lúc đó, và sẽ trở lại trong Thiên hi niên và ông sẽ sống trong Thành phố đó. Nhưng là một tiên tri, ông đã được phong chức và được hà hơi, ông biết có một Thành ở đâu đó, và ông đang tìm kiếm nó. Nhưng, anh em thấy đấy, toàn bộ sự khải thị về điều đó đã bị che giấu khỏi ông. Nó không dành cho thời đại của ông. [Băng trắng—Bt.] ...giáng xuống trên Giảng, nơi ông đã thấy nó giáng xuống từ Đức Chúa Trời từ trên Trời. Đó là Thành ấy.

227 Đây, mọi thứ phải ở trong thời điểm của nó. Anh em trồng lúa mì vào mùa xuân và...hoặc vào mùa thu và cắt nó vào mùa hè kế tiếp. Thấy không? Nó phải đi lên qua cuống, rồi đi lên qua tua, và lột vỏ, và đi vào...Nó phải ở trong mùa. Tất cả thiên nhiên vận hành trong sự liên tục. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã tạo nên thiên nhiên, và tất cả Đức Chúa Trời và thiên nhiên ở trong sự liên tục. Tất cả những thứ được đặt trong đền thờ là khuôn mẫu của những gì ông đã thấy trên Thiên đàng.

228 Anh em thấy một cây đang cố gắng sống, điều đó có nghĩa là có một cây mà không chết. Anh em thấy một người đang đấu tranh cho sự sống, điều đó cho thấy rằng có một đền tạm đang chờ đợi ở nơi nào đó mà không chết. “Nếu đền tạm trên đất này bị hư nát thì chúng ta có một đền tạm đang chờ đợi rồi.” Ngày nọ, Cha Thiên Thượng đã cho phép tôi bước đi phía sau bức màn đó và nhìn thấy nó. Bao nhiêu người đã nghe...?...Thấy không? Nhìn qua bức màn thời gian. Ở đó nó cũng giống như tôi đang giằng co tất cả anh em, họ đã đứng đó. Những linh hồn dưới bàn thờ, kêu khóc, “Cho đến chừng nào?” Không chỉ là chuyện hoang đường, người nào đó có trí thông minh: “Cho đến chừng nào, lạy Chúa?” Thấy không? Trong khi chúng ta cảm thấy điều đó bây giờ, như thời đại của chúng ta, giống như Anh Bill Dauch đang ngồi ở đây ở tuổi chín mươi ba. Có điều gì đó khao khát người thanh niên đó lần nữa. Có điều gì đó...Anh em sẽ cho đi bất cứ thứ gì. Thật tôi muốn thế. Anh Jack, và tất cả những người còn lại của chúng ta. Hãy trở về, Anh Hierholzer, ở trong đây, ở trong thời trai trẻ đó. Chúng ta muốn làm điều đó để làm gì? Được trẻ lại và chạy loanh quanh? Không, thưa quý vị! Bởi vì chúng ta cảm thấy chúng ta sẽ có nhiều thời gian hơn để làm vinh hiển Đức Chúa Trời này mà chúng ta yêu mến.

229 Và các anh em yêu dấu của tôi, tôi có Sứ điệp này sáng nay, có một Xứ bên kia sông mà họ gọi là êm dịu mãi mãi. Ở đó chúng ta sẽ tôn vinh Ngài qua các thời đại, và mọi thời đại, và cõi Đời đời. Tại sao chúng ta cảm thấy điều đó? Bởi vì vực đang gọi đến Vực. Và chừng nào sự kêu gọi của vực, phải có một Vực để đáp lại lời kêu gọi đó nếu không sẽ không có sự kêu gọi nào. Trước khi có thể có một sự sáng tạo, phải có một Đấng Tạo Hóa trước

tiên để tạo ra sự sáng tạo, nếu không thì không có...Điều đó cho thấy chính bằng chứng rằng có.

²³⁰ Để ý những linh mục này, tất cả đều ở trong hàng lối. Để ý sự xúc dầu, được lắm, không có gì sai với sự xúc dầu. Cũng giống như anh em Ngũ Tuần, nhưng hãy xem anh em đang di chuyển trong kênh nào bây giờ. Thời đại đã thay đổi kể từ lễ Ngũ tuần, điều gì đó khác sẽ xảy ra. Nếu không có nhà tiên tri nào trong xứ, có lẽ Đa-vít đã đúng. Đúng vậy. Nhưng Na-than đứng ở đó, được chứng thực, được phong chức, được Đức Chúa Trời làm chứng là một tiên tri.

²³¹ Hãy xem! Hòm giao ước trong Kinh Thánh luôn luôn là một hình bóng của Lời đối với chúng ta, bởi vì đó là Lời của Đức Chúa Trời trong hòm giao ước. Và đã...Để ý hòm giao ước mà họ đã mang lên, hãy xem họ đã làm điều đó như thế nào. Nó không được đặt trong vị trí ban đầu được Đức Chúa Trời định trước. Bây giờ, Đức Chúa Trời đã phán lại ở đây trong Luật pháp rằng nó phải...nó phải được thực hiện như thế nào, hòm giao ước này phải được di chuyển như thế nào, và nó phải được di chuyển bởi ai. Nhưng Đa-vít, dưới sự xúc dầu của ông...

²³² Anh em của tôi, anh em đừng bỏ lỡ điều này. Và các chị em của tôi, những người muốn trở thành những nữ truyền giáo và vân vân, các chị em đừng bỏ lỡ điều này. Cho dù sự xúc dầu của anh chị em là bao nhiêu đi nữa, anh chị em phải ở trong địa vị đã được sắm sẵn của Đức Chúa Trời. Sự xúc dầu của Đa-vít là tốt, nhưng khi làm điều đó ông đã quá nhiệt tình và bước qua ranh giới. Ông đã làm gì? Ông đã bước qua đường ranh giới. Thay vì đặt hòm giao ước vào vị trí ban đầu của nó, ông đã mang nó lên một cỗ xe mới và không đặt trên tấm lòng của những người Lê-vi. Nó được cho là được mang trên vai của những người Lê-vi, mà ở trên tấm lòng. Lời không ở trong tâm trí, Nó ở trong lòng! “Không phải trên một cỗ xe mới.” Đó là gì? Một số...Đại diện cho điều gì đó mới, Đa-vít đã làm ở đó, nói về mọi giáo phái đã từng có. Lời Đức Chúa Trời không được mang bởi...mang bởi những vị trưởng lão địa hạt hay những giám mục, và vân vân, của những giáo phái. Đó là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh trong lòng con người, và không phải trong một động thái giáo

hội nào đó. Đức Thánh Linh là một kho báu về tình yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong tấm lòng của những người nam và người nữ để vâng lời. Thấy không?

²³³ Đã ở trên vai của những mục sư truyền đạo của Ngài, những mục sư truyền đạo của Ngài là những người Lê-vi. Đặt nó lên trên vai trái của họ và đóng hòm đó như thế, bởi vì nó đã ở trên tim của họ. Họ có gánh nặng về Lời trên lòng họ. A-men! Bây giờ anh em có gánh nặng của giáo phái trên lòng mình, gánh nặng của hội chúng mình: cho dù anh em sẽ xây dựng *điều này*, hay làm *điều kia*, hay làm điều gì khác. Gánh nặng của việc bao nhiêu người nữa anh em sẽ nhận với giáo phái của mình; thay vì gánh nặng về Lời của Chúa, để dân sự sẽ chỉ thấy Lời của Đức Chúa Trời và không có gì khác. Nhưng bây giờ anh em đã có Nó trên một xe đẩy mới. Thấy không? Họ đang mang Nó lên đây trong ngay cả hội đồng giáo phẩm, gánh vác. Tôi không muốn chỉ trích, và xin Chúa giúp đỡ tôi bây giờ. Tôi chỉ nói với anh em Sự thật.

²³⁴ Bây giờ, bị ảnh hưởng bởi những tín điều và hội đồng giáo hội, Lời, Lời thật của thời đại đó đã bị bỏ qua, bởi vì họ có nhiều cảm xúc. Nhưng Đa-vít, vị vua được xúc dầu... Ông là vua, nhưng ông là *vua* được xúc dầu. Anh em nói, “Tôi là một mục sư, được xúc dầu.” Thế thì hãy ở lại làm mục sư, đừng cố gắng làm một tiên tri. Thấy không? Nếu anh em là nhà truyền giáo, hãy ở lại nhà truyền giáo.

²³⁵ Hãy nhớ Ô-xia, trong thời của Ê-sai, vị vua trẻ...nhà tiên tri trẻ. Ô-xia là một người vĩ đại, người được xúc dầu, Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông; ban phước cho chính ông. Vâng, tôi đã giảng về điều đó cho anh em ở đây một lần. Và một ngày kia ông đã rất đề cao đến nỗi ông nghĩ ông có thể chỉ nhận chức vụ của một thầy tế lễ, và ông đã lấy lửa và đi vào trước mặt Chúa. Và các...Các thầy tế lễ đã bảo ông, “Đừng làm điều đó, Ô-xia!” Nhưng ông đã được tôn cao. Nhà tiên tri không thể nói với ông điều gì. Các thầy tế lễ biết chức việc của họ, họ đang giữ chức việc của họ, ông nói, “Đó không phải là chức việc của vua, hỡi Ô-xia. Đừng làm điều đó!”

²³⁶ Ô, ông đã bắt họ “Im đi!” Và ông đã đi với—với ngọn lửa, để dâng, nhận công việc của một thầy tế lễ; ông là vua được xúc

dầu, không phải là thầy tế lễ. Và những thầy tế lễ đó đang cố gắng nói với ông, “Vua là một vị vua tuyệt vời, vua được xức dầu, Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng tôi bởi vua. Nhưng vua là một vị vua, không phải thầy tế lễ.”

237 Và quý vị mục sư sẽ không hề nói với một vị tiên tri điều gì để làm, hay quý vị những nhà truyền giáo nói với một mục sư. Đây, mỗi người có chức vụ của mình nếu nó được xác nhận một cách hoàn hảo.

238 Vì vậy ông đã đi vào với ngọn lửa, và bị quật ngã vì bệnh phung và chết.

239 Bây giờ ở đây là Đa-vít, vị vua. Đa-vít đang cố gắng làm điều tương tự ở đây. Ông đã tự gánh vác điều đó. “Ồ, tốt lắm, phải đi thôi.” Nhìn xung quanh dân sự, “Các người nói gì, hỡi quan tướng? Người có vạn quân.”

240 “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, Đa-vít, tôi cảm thấy Thánh Linh.”Ồ, ông đã cảm thấy vậy! Ông đã cảm thấy Điều đó. “Vua nghĩ gì, Đa-vít? Anh có cảm thấy Điều đó không?”

241 “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, Điều đó ở trên tôi! Chúng ta hãy kiểm tra nó và xem nó có đúng không, chúng ta hãy xem. Hòm giao ước thuộc về đâu?”

242 “Với chúng ta! Thuộc về chúng ta.”

243 “Chúng ta nên cầu vấn ai? Chắc chắn, hòm giao ước.” Cũng giống như xứ đó thuộc về—thuộc về Y-sơ-ra-ên thay vì dân Phi-li-tin. Đúng vậy, nó thuộc về họ. “Và như tôi cũng cảm thấy sự xức dầu.”

244 Những quan tướng hàng trăm, tất cả hội chúng, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Họ vỗ tay, và họ la lớn, và họ nhảy múa, và nhảy lên nhảy xuống.

245 Họ có Thánh Linh, nhưng anh em nghĩ Cha đang nghĩ gì? “Thật Ta đã sai Na-than, nhà tiên tri đó xuống đó! Họ biết phải làm gì, và Đa-vít cũng vậy, nhưng bây giờ vua ấy chỉ sốt sáng và bước quá đà qua ranh giới của mình và đi đến làm *điều này*.”

246 Được rồi, để ý, “mang Nó trên vai” là kế hoạch ban đầu của Đức Chúa Trời. Có năm điều *phải làm*. Tôi muốn anh em ghi những điều này xuống, nếu anh em...Tôi thấy anh em đang viết.

Và còn hai mươi phút, hai mươi mảy phút là mười giờ, vì vậy tôi sẽ cố gắng thông suốt trước mười một giờ, nếu có thể được. Tôi sẽ nhanh hết sức.

Cho dù một người có thể chân thành như thế nào trong việc hầu việc Đức Chúa Trời, cho dù chân thành bao nhiêu, được xúc dầu bao nhiêu, tín đồ Trưởng Lão, Báp-tít, Ngũ Tuần bao nhiêu đi nữa; cho dù anh em là giám mục, chấp sự, bất kể anh em là gì đi nữa, mục sư, nhà truyền bá phúc âm, nhà tiên tri, bất kể nó có thể là gì đi nữa; có năm điều phải được xem xét trước tiên. Cho dù sự xúc dầu nhiều như thế nào, nó dường như tốt thế nào, dân sự la hét thế nào, mọi việc Thánh Linh đang làm, có một điều cần *phải làm*.

²⁴⁷ Bây giờ, thưa các anh em của tôi, trong khi anh em chuẩn bị giấy bút của mình, bây giờ anh em có thể hiểu tại sao không? Bây giờ hãy nhớ, tất cả anh em đã suy nghĩ, và đã được dạy dỗ giữa vòng anh em, không phải...(thấy đó, tôi đang nói trên khắp đất nước)...rằng tôi không tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi tin vào việc nói tiếng lạ, nhưng anh em vẫn có thể nói tiếng lạ và không có Đức Thánh Linh. Cô-rinh-tô thứ Nhất 13, nói, “Dầu tôi nói các thứ tiếng của loài người và các thiên sứ, tôi vẫn chẳng là gì.” Thấy không? Đó là sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, điều đó không liên quan gì đến linh hồn bên trong anh em. Anh em có thể nói tiếng lạ và chối bỏ Lời. Tôi đã thấy nó được thực hiện, và anh em cũng thấy nó. Thấy không? Một người nữ có thể rao giảng Phúc âm và...Hiểu không? Họ có thể làm tất cả...Họ cắt tóc, và vẫn la hét và nói tiếng lạ và mọi thứ khác. Ủ-m, điều đó hoàn toàn đúng. Anh em phải ngay thật với Lễ thật của Lời.

²⁴⁸ Để ý! Cho dù một người có thể chân thành thế nào đi nữa, cho dù người đó được Đức Chúa Trời sử dụng lớn lao như thế nào đi nữa, cho dù người đó là gì đi nữa, người đó phải là thế này: phải là...Điều mà người đó đang nói đến phải là hợp thời bởi Kinh Thánh. Người nào đó nói, “Ồ, Môi-se ở phía sau đó.” Tôi biết những gì Môi-se đã làm, nhưng đó không phải là những gì Đức Chúa Trời đang làm ngày nay. “Ồ, cách đây ba mươi năm, Luther đã nói...” Điều đó có thể tốt, nhưng đó không phải là những gì Ngài đang làm ngày nay. “Ồ, bốn mươi năm trước, Ngũ Tuần đã

sụp đổ.” Nhưng đó không phải là những gì Ngài đang làm ngày hôm nay. Thấy không? Nó phải đúng lúc.

249 Nó phải theo lời Kinh Thánh. Nó phải đúng thời điểm, là điều thứ hai. Thứ ba, và nó phải theo cách mà Lời Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ xảy ra.

250 Và anh em nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đức Thánh Linh đã giáng trên tôi, ha-lê-lu-gia, giống như Ngài đã làm vào Ngày lễ Ngũ tuần.” Nhưng điều đó có thể khác ngày hôm nay. Nó cũng giáng xuống trên Đa-vít, phải không? Chắc chắn, Nó đã như vậy. Đã giáng trên Ô-xia, nhưng điều đó đã sai! Đấy, anh em phải đi sâu hơn điều đó bây giờ. Thấy không? Anh em phải đi xa hơn thế. Bây giờ, đừng cảm thấy bị tổn thương, cứ—cứ cung kính.

251 Và để ý, và nó cũng phải đến với con người được lựa chọn của Đức Chúa Trời. Không phải là sự lựa chọn giáo phái, không phải theo sự lựa chọn của dân sự, nhưng theo sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Và nếu đó là một sứ điệp từ Đức Chúa Trời, về một sự mặc khải vĩ đại từ Đức Chúa Trời, nó phải đến với nhà tiên tri của Ngài. Bây giờ, nếu anh em muốn trưng dẫn lời Kinh Thánh về điều đó, đó là A-mốt 3:7. Thấy không? Bây giờ, nó phải là như vậy.

252 Nó phải có năm điều: Nó phải đúng thời điểm. Nó phải xảy ra vào lúc Đức Chúa Trời phán nó sẽ xảy ra. Nó phải được viết trong Lời của Đức Chúa Trời. Nó phải ở trong thời điểm của Đức Chúa Trời, đấy. Và nó phải là bởi sự lựa chọn của Đức Chúa Trời.

253 Và Đức Chúa Trời không cần bất cứ ai trong chúng ta thông giải Lời Ngài, Đức Chúa Trời là Đấng Thông Giải của Chính Ngài. Ngài không cần những thần học viện của chúng ta. Ngài không cần sự khôn ngoan của chúng ta, điều đó vô lý. Thấy không? Ê-va đã hiểu điều đó, ừ-m, và đã bỏ qua sự Thông giải bởi sự khôn ngoan của mình.

254 Nói, “Ồ, anh bạn, anh chàng đó là một người thông minh.”Ồ, điều đó không có nghĩa gì cả. Chắc chắn. A-háp là một người thông minh. Bên-tơ-xát-xa là một người thông minh. Sa-tan xảo quyệt và mưu mô, khôn khéo nhất, không ai trong anh em có thể chống lại nó, không ai cả.

255 Tôi không lệ thuộc vào...không có...không có sự khôn ngoan, chỉ lệ thuộc vào Đức Chúa Trời. Thấy không? Đức Chúa Trời thế nào? Ngài là Lời. Và rồi Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài như thế nào? Hãy lắng nghe kỹ bây giờ, đừng bỏ lỡ những điều này. Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài như thế nào? Bằng cách làm cho Nó ứng nghiệm, không chỉ *một lần* ở đây, nhưng *tất cả* của nó dành cho thời kỳ đó.

256 Không phải nói, “Nô-ê đi ra và giảng dạy, người được hà hơi,” nhưng, “Hãy đóng một con tàu, đặt những cánh cửa trong đó, bố trí nó theo cách *này*, và cách *kia*.” Điều gì xảy ra nếu ông đặt cánh cửa ở trên thay vì ở dưới? Điều gì sẽ xảy ra nếu ông đặt cửa sổ ở phía dưới, thay vì cửa ở phía trên? Thấy không? Nó phải được hướng dẫn theo thời gian, bởi vì đó chính xác là những gì Đức Chúa Trời sẽ sử dụng nó cho. Nó phải là cách đó, và nó phải đến bởi sự hà hơi.

257 Lần nọ tôi nghe một anh chàng, nói, “Tôi tin rằng người đàn ông đó cầu nguyện cho người đau, tôi tin điều đó tốt. Nhưng như là một tiên tri,” nói, “tôi tin ông ấy là tiên tri của Đức Chúa Trời; nhưng như một giáo sư, ồ, ông ấy là một ‘Chúa Jêsus duy nhất.’” Thật là một...Anh em sẽ gọi đó là loại người gì? Một người không biết mình đang nói về điều gì.

258 Chính từ ngữ *nhà tiên tri* có nghĩa rằng “người ấy là người bày tỏ Lời của Đức Chúa Trời,” sự thông giải chỉ đến với điều đó. Và đó là lý do tại sao ngày nay chúng ta có nhu cầu như vậy về con người vĩ đại này mà được cho là được sai đến với chúng ta trong hình thức của tiên tri Ê-li, bởi vì đó sẽ là sự khảo thí của Đức Chúa Trời được bày tỏ cho chúng ta bởi sự chứng thực, cho thấy rằng đó là ngày và giờ và mùa mà Đức Chúa Trời đã hứa nó xảy ra. Và, hãy nhớ, người ấy sẽ bị nói chống lại; luôn luôn có, sẽ luôn luôn như vậy. Bị từ chối, giống như vỏ trấu sẽ lột ra...Trước tiên người đó sẽ được chấp nhận, bởi vì vỏ trấu chỉ giữ lúa mì cho đến khi nó có thể vươn ra mặt trời. Ngũ Tuần sẽ chỉ che chở Sứ điệp, cho Nó một cánh cửa rộng mở cho đến khi Nó bị phân tán, và rồi vỏ trấu sẽ bị lột ra, và lúa mì sẽ nằm trong sự Hiện diện của Con, đấy, để chín muồi.

259 Sẽ không có giáo phái nào, chỉ nhớ. Anh Jack đây là một nhà

sử học, nhiều người trong anh em ở đây. Chưa bao giờ có một cuộc phục hưng nhưng khoảng ba năm sau cuộc phục hưng họ đã bắt đầu một giáo phái trên đó. Đúng thế không? Và hành động phép lạ vĩ đại cuối cùng này của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt này, nó đã trải qua hai mươi năm; và nó cách một triệu dặm từ một giáo phái, đi xa hơn mọi lúc; vỏ trấu đang bị lột ra, không có sự hợp tác, không có gì với Nó. Thấy không? Luôn luôn nó tróc ra khỏi Điều đó. Không thể có nữa, đó là lúa mì bây giờ. Nhưng chúng ta có nhiều màu xanh lá cây. Ừ-m. Đúng vậy. Phải nằm trong sự Hiện diện của Con để được êm dịu, chỉ thế thôi. Còn chưa có kinh nghiệm; chúng ta không có sự chân thành, sự thiêng liêng, điều mà chúng ta nên có ở giữa chúng ta, để biết rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, đang vận hành trong Lời Ngài và tuy nhiên, tỏ cho chúng ta thấy các sự việc.

²⁶⁰ Chúng ta có những kẻ giả mạo nổi lên. Điều đó để làm gì? Để lừa dối. Kinh Thánh nói họ sẽ làm vậy. “Như Giam-be và Gian-nét đã chống trả Môi-se thế nào, thì những người này cũng sẽ như vậy trong những ngày sau rốt.” Thấy không? Họ làm điều tương tự, đến ngay cùng với việc giả mạo Nó, thật chính xác. Thấy không? Hãy cẩn thận! Hãy xem sự Dạy dỗ của Kinh Thánh. Hãy xem sứ điệp theo sau những dấu hiệu đó! Vẫn cùng trường phái cũ của sứ điệp chẳng? Hãy quên nó đi!

²⁶¹ Đức Chúa Trời đã ban đến những phép lạ và những dấu hiệu để thu hút sự chú ý của dân sự Ngài. Khi Chúa Jêsus đến chỉ chữa lành người đau và vãn vãn, các tiên tri cũng vậy. Họ nghĩ, “Ồ, vinh quang thay, Ngài đang đến, Ngài sẽ là một người Pha-ri-si. Ngài sẽ là người Sa-đu-sê.”

²⁶² Nhưng Ngài phán, “Các ngươi là dòng dõi rắn và rắn độc.” Phán, “Các ngươi thuộc về cha của các ngươi là ma quỷ, các ngươi làm công việc của nó.” Nói, “Nếu các ngươi không ăn thịt của Con Người, và uống Huyết Ngài, thì không có Sự Sống trong các ngươi.” Ngài đã không giải thích Điều đó. Ngài không phải giải thích Nó. Ha-lê-lu-gia. Điều đó dành cho thời điểm khác. Ừ-m. Ngài chỉ phán những gì Ngài phải nói, “Ta luôn làm những gì đẹp lòng Cha, và đó là giữ Lời Ngài. Nếu Ta không làm, đời sống Ta và các công việc của Ta không so sánh được với Lời Ngài mà

Ta phải làm, thì đừng tin Ta, Ta không phải Ngài; nhưng nếu phải, thì hãy tin những công việc nếu các người không thể tin Ta,” Ngài phán.

²⁶³ Để ý bây giờ *những điều phải* này phải được thực hiện.

²⁶⁴ Bây giờ, hãy xem, Đức Chúa Trời đã không bày tỏ sự việc cho họ bằng đường lối sẵn sẵn của Ngài, Ngài đã bày tỏ điều đó bởi sự hà hơi, nhưng nó đã ở trong kênh sai trật. Đây, sự soi dẫn sẽ tốt đẹp, nhưng nếu nó ở trong kênh không chính xác, nó sẽ được truyền đi sai. Giống như anh em lấy một viên đạn và bắn nó trực tiếp vào một mục tiêu, nó đang đi thẳng đến mục tiêu, nhưng một luồng gió có thể thổi bay nó. Bây giờ, trong xe hơi của anh em, anh em đi xuống đường sáu mươi, bảy mươi dặm một giờ và một luồng gió thổi bay anh em, anh em có thể kéo thẳng bánh xe của mình lại, đặt nó trở lại trên đường lần nữa. Nhưng với một viên đạn anh em không thể; không có gì ở đó để làm thẳng đường đi của nó, nó bắn trượt mục tiêu. Đây, nó phải đi lại trong kênh ban đầu của nó.

²⁶⁵ Vì vậy Lời của Đức Chúa Trời phải đi lại trong kênh nguyên thủy của Nó. Không một ngọn gió nhỏ nào sẽ thổi bay Nó; không có giáo phái nhỏ, hay không có gì, sẽ thổi bay Nó; không có sự bất bớ nhỏ nào sẽ thổi bay Nó: Nó được điều hướng tới điểm đích! Nó cũng sẽ va ở đó. Và rồi Đức Chúa Trời, khi Nó chạm đến điểm đó, Đức Chúa Trời sẽ chứng thực Nó, “Tâm điểm!” Ừ-m, chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Nó ở đây trong Kinh Thánh, điều này, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Nó sẽ ứng nghiệm!’” Nó đây này. Thấy không? Thế đấy.

²⁶⁶ Vậy thì, Đức Chúa Trời đã không bày tỏ điều đó trong đường lối sẵn sẵn của Ngài. Vì vậy họ sắp làm điều đó ngoài Lời Ngài, và ngoài thời điểm, giống như họ làm bây giờ. Khi con người, cho dù chân thành thế nào, cố gắng hầu việc Ngài bên ngoài đường lối đã sẵn sẵn của Ngài, họ luôn luôn làm cho nó rối tung lên. Giống như Ba-la-am, Ba-la-am nghĩ ông đang hầu việc Đức Chúa Trời.

²⁶⁷ Các bạn nghĩ Đức Chúa Trời nói dối không? Đức Chúa Trời có bao giờ thay đổi ý định của Ngài không?Ồ, ngày nay người ta hành động giống như Ngài đã phán. Khi Ngài phán phụ nữ đừng

cắt tóc của họ, họ nói, “Chúng ta có thể cắt nó, Tiến sĩ *A gĩ đơ* đã nói chúng ta có thể. Anh *A gĩ đơ* nói anh chỉ là đầu óc quá hẹp hòi.” Ừ-m, ừ-m. Thấy không?

268 “Ồ, *điều này* có thể xảy ra không? *Điều này* xảy ra à?”

269 “Vâng, ừ-m, ông *A gĩ đơ* đã nói vậy.”

270 Đức Chúa Trời không thay đổi ý định của Ngài.

271 Anh em có tin Ba-la-am là một tiên tri không? Kinh Thánh cho biết ông là tiên tri. Anh em có tin ông là một nhà tiên tri không? Bây giờ, hãy nhớ, Ba-lác đến với ông và nói, “Hãy đi xuống và rửa sả dân này, vì chúng ở khắp nơi trên mặt đất. Họ thậm chí không phải là một giáo phái, không phải một quốc gia, họ chỉ là một nhóm tản lạc; và chúng ta là những người quyền cao chức trọng của xứ. Bây giờ người đi xuống đó và nguyên rửa dân đó, và ta sẽ trả tiền cho người vì điều đó.”

272 Và Ba-la-am đã làm chính xác những gì một tiên tri nên làm, ông nói, “Tôi không đi đâu. Ông cứ chờ đợi ở đây, qua đêm, hãy để tôi xem những gì Đức Chúa Trời phán làm.”

273 Vì vậy ông đi vào, ông nói, “Lạy Chúa, có một số người ở ngoài đây đến với con, muốn con đi xuống và nguyên rửa những người khác ở dưới kia.” Nói, “Ngài muốn con làm gì về điều đó?”

274 Đức Chúa Trời phán, “Người đừng đi, vì họ là dân Ta!”

275 Ba-la-am đi ra, nói, “Hãy trở về nhà người. Ta không thể đi với người, Đức Chúa Trời đã bảo ta đừng làm điều đó.” Vậy thì, có Lời nguyên thủy của Đức Chúa Trời: “Chớ đi!”

276Ồ, rồi họ đi về, nói, “Vua biết đấy, giám mục của vua không chịu lắng nghe.”

277 “Ồ,” nhà vua nói, “ta bảo cho người biết những gì chúng ta làm. Ông ta cần một ít tiền, ta tin rằng điều đó có thể thuyết phục ông ấy. Hoặc có lẽ ta sẽ phong cho ông ấy chức trưởng lão, có lẽ ta sẽ kiếm cho ông ấy điều gì đó tuyệt vời để làm. Ta có thể phong cho ông ta làm giám mục, người không thể nói những gì ta có thể làm. Nay, ta sẽ nói với người những gì ta sẽ làm. Những kẻ như các người không có đủ học vấn để thuyết phục ông ta dù sao đi nữa; sự phát âm *his* và *hain't*, và *tote* và *fetch* và *carry* của các người, không đúng. Ông ta không chịu nghe các người, chúng ta

sẽ gởi xuống một nhóm người có học vấn thật sự, đàng hoàng hơn.”

278 Họ đi xuống đó, nói, “Tiến sĩ Ba-la-am, *Tiến sĩ Ba-la-am*, chào mừng ông. Tôi mang đến cho ông những lời chào mừng từ nhà vua.”

279 “Xin chào, các anh em.” Thấy không?

280 “Bây giờ, Tiến sĩ Ba-la-am...” Và, ồ, từ vưng, nó đã thực sự được tuôn ra như thế nào. Và nói, “Bây giờ, vua đã nói rằng vua sẽ tôn cao ông, và vua cũng sẽ cho ông sự trọng vọng lớn. Và, ông biết đấy, họ chỉ dâng cho ông *rất* nhiều tiền để chịu trách nhiệm này, nhưng nhà vua nói rằng vua sẽ tăng gấp ba lần, gấp bốn lần nó, nếu ông chỉ đến để đảm nhận nó.” Rồi, Ba-la-am trở nên ngửa tay, đầu vạy. Ông có những ý tưởng ngu dại và điều đó làm tâm trí ông khuấy động.

281 Bây giờ, hãy nhớ, ông đã kêu cầu Đức Chúa Trời bởi điều đó, được xúc dầu, nhưng ông đã khuấy động Đức Chúa Trời đi chệch khỏi kế hoạch ban đầu. Và đó chính xác là những gì Ngũ Tuần đã làm! Để được nhiều người biết đến, các bạn Một ngôi, các bạn Ba ngôi, vì muốn được nhiều người mến mộ các bạn lập giáo phái để trở nên khác biệt, các bạn đã tổ chức và các bạn chết! Các bạn sẽ không bao giờ sống lại. Nhưng, anh em thấy, anh em nên ở lại với ban đầu của Đức Chúa Trời-...Ngài đã kéo anh em ra khỏi Hội đó để làm cho anh em trở thành một dân, nhưng anh em đã tổ chức và quay trở lại với sự nôn mửa giống như anh em đến (xin lỗi), cùng thứ mà anh em đi ra, “Như chó liếm lại đồ nó đã mửa và heo lăn lóc trong vũng bùn của nó.” Tôi xin lỗi vì tôi đã nói điều đó, tha thứ cho tôi, điều đó không đúng với bực giảng ở đây. Thấy không? Tôi chỉ nói điều đó theo xác thật. Để ý bây giờ...đó là những gì tôi muốn nói, nôn mửa. Tôi nên nói như thế. Từ ngữ đó thì đúng, nhưng chỉ bị sử dụng sai. Thấy không? Nó đã được sử dụng tốt, nhưng chỉ là một sai lầm, anh em biết đấy. Nôn mửa, “Như chó liếm lại đồ nó đã mửa.”

282 Nếu Phúc Âm Ngũ Tuần, Hội đồng Chung, đã tổ chức Ngũ Tuần lúc ban đầu và đưa họ vào điều đó để họ không thể chấp nhận những sự mặc khải, anh em không biết sao, hồi quý vị Một Ngôi, anh em đã làm giống như vậy sao? Làm thế nào anh em có

thể nhận được một Sứ điệp về “dòng dõi con rắn, sự an ninh Đời đời,” và những điều khác được đưa ra? Anh em được tổ chức rất chặt chẽ cho đến nỗi anh em thậm chí sẽ không để Nó vào cửa nhà mình, ừ-m, ừ-m, giống như Ba-la-am đã làm. Nhưng Đức Chúa Trời đã không thay đổi ý định của Ngài.

²⁸³ Vì vậy Ba-la-am đi qua và nói, “Lạy Chúa, bây giờ nhìn xem, con thực sự có một cơ hội bây giờ để là người nào đó. Ngài biết con không là ai cả, nhưng con có một cơ hội để là người nào đó. Ngài nói gì về điều đó bây giờ, thưa Chúa?” Bây giờ, ông không hề nên nói điều đó! Ông biết chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán làm!

²⁸⁴ Mỗi người trong anh em cũng vậy đã chịu phép báp-têm như danh của “Cha, Con, Thánh Linh,” về những vấn đề khác này của Kinh Thánh mà được cho là trong thời đại này, anh em biết phải làm gì về Nó, là chấp nhận Nó! Khi anh em thấy Đức Chúa Trời chứng thực rõ ràng “Đó là Lẽ thật,” đó là Đức Chúa Trời đang thông giải Lời của Chính Ngài. Nhưng anh em sẽ làm điều đó chứ? Không, tổ chức của anh em sẽ không cho phép anh em làm điều đó!

²⁸⁵ Nhiều mục sư truyền đạo ở Tucson đang lắng nghe sáng nay. Anh Gilmore, tôi không có gì chống lại anh; Anh Brock, Hội Chúng Đầu tiên, và hội thánh Thân hữu. Thưa các bạn, tôi đã ở đó suốt thời gian đó, các bạn thậm chí không cho tôi vào. Tôi... Chắc chắn, anh em không thể, anh em không thể và vẫn giữ những gì anh em có. Anh em không thể chấp nhận sự mặc khải, bởi vì anh em đã trở nên giáo phái. Và hãy lắng nghe, giống như U-xa đã bị giết bởi vì ông đã ở dưới sự soi dẫn sai lầm đó, nhiều Cơ-đốc nhân chân chính cũng đánh mất kinh nghiệm của họ trong những giáo phái chết cũ đó, bởi vì họ đang đặt tay trên Hòm giao ước khi họ không được bổ nhiệm để làm như vậy. Bây giờ anh em có thể tin Điều đó, hay không tin Điều đó, điều đó tùy thuộc vào anh em. Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét của anh em. Đức Chúa Trời không bao giờ rút lại Lời Ngài. Những gì Ngài đã phán lần đầu tiên, Ngài phán cho mọi lúc.

²⁸⁶ Ngài bảo Ba-la-am, “Người đừng đi!”

287 Và rồi Ba-la-am trở lại, nói, “Nhưng lạy Chúa, tôi có thể đi không?”

288 Bây giờ hãy xem! Đức Chúa Trời phán, “Cứ đi!” Bây giờ, Ngài cho phép ông đi. Đó là một ý muốn cho phép của Đức Chúa Trời, và không phải là ý muốn ban đầu của Đức Chúa Trời. Anh em thấy ông đã gặp rắc rối gì không?

289 Và bất kỳ người nào xây dựng bất cứ điều gì, bất kỳ tổ chức nào, hoặc bất cứ điều gì bên ngoài dựa trên Lời của Đức Chúa Trời, điều đó làm lay động cát và sẽ sụp đổ! Nó sẽ chết chắc chắn như bất cứ điều gì, bởi vì Lời của Đức Chúa Trời là Thân thể đang lớn lên của Cô Dâu. Anh em không thể có Nó tất cả bàn chân, tất cả cánh tay, tất cả đùi. Những điều này đến theo thời của chúng.

290 Và Ngũ Tuần, anh em đã biến tất cả thành một điều, do đó anh em không thể chấp nhận sự mặc khải mới. Đó là lý do anh em ở lại ngay tại chỗ hiện có và chết. Nó di chuyển tiếp. (Rất nhiều; không muốn làm các bạn kiệt sức.) Nhưng Đức Chúa Trời không thay đổi ý định của Ngài, quyết định đầu tiên của Ngài là hoàn toàn đúng. Vì vậy Đức Chúa Trời không thay đổi ý định của Ngài, Ngài chỉ để anh em tiếp tục theo ý muốn cho phép của mình. “Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời tốt lành,” như Oral Roberts nói. Ngài cũng là một Đức Chúa Trời đáng kính sợ!

291 Hãy xem, giống như anh em nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi muốn nói tiếng lạ!” Ngài sẽ để cho anh em làm điều đó, nhưng đó không phải là dấu hiệu anh em có Đức Thánh Linh.

292 Còn nhớ những gì Thô-ma đã nói, người nghi ngờ xưa đó không? “Trừ khi tôi có bằng chứng nào đó, đặt những ngón tay của tôi vào những dấu đinh của Ngài, bàn tay của Ngài, và vào sườn Ngài, tôi—tôi—tôi—tôi thậm chí sẽ không tin Điều đó.” Bây giờ, anh em đây, giống như vậy.

293 Chúa Jê-sus phán, “Đây này, hỡi Thô-ma, hãy đặt bàn tay người vào đây nếu đó là điều người muốn biết.” Thấy không? Thấy không? Bây giờ, nếu anh em muốn đi theo con đường Thô-ma, cứ đi. Nhưng Ngài đã nói gì? “Phước lớn hơn cho những người chưa từng thấy mà tin.”

²⁹⁴ Để ý, để ý, bởi việc làm này, ông đã gây ra cái chết của con người chân thành, đặt tay lên hòm giao ước khi lẽ ra người ấy không nên làm điều đó. Một người vĩ đại, chân thành, nghĩ rằng sự xúc dầu và mọi thứ đều đúng, nhưng hòm giao ước đang di chuyển sai trật cách của nó. “Con bò,” Kinh Thánh nói, “đã vấp ngã,” không phải những người Lê-vi. Con bò bị vấp ngã và xe bò bị lật; và một người chân thành, với tấm lòng đầy tình yêu thương, đặt tay lên hòm giao ước để giữ nó lại, và bị đánh chết bởi vì không ai có thể chạm vào hòm giao ước đó ngoài một người Lê-vi. Thấy cách Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, giữ kênh của Ngài, giữ trật tự của Ngài không? Ô-xia đã bị đánh bởi bệnh phung. Còn đây là Đa-vít, đã gây ra cái chết của một người, và một tai họa lớn; được xúc dầu bằng Thánh Linh, cả hai người, nhưng ở ngoài kênh của Đức Chúa Trời. Đúng thế không? Ông đã chết.Ồ, điều đó khiến Đa-vít sợ đến chết, điều đã được đặt tên—tên của nơi đó, khi Anh Jack đọc nó. Thấy không? Ông đã ghi dấu người ấy ở đó.

²⁹⁵ Bao nhiêu lần các giáo phái đã làm điều tương tự với những tín đồ chân thành. Giáo hội Công giáo, Giám Lý, Báp-tít, hội thánh của Đấng Christ, ngay cả những người Ngũ Tuần, đã gây ra nhiều cái chết thuộc linh với điều tương tự. Khi Nó đến, với những điều này, họ thấy...và họ không thể đi xa hơn, bởi vì đó là những gì giáo phái của họ tin.

²⁹⁶ Hãy nhìn xem ngày nay, những chiến dịch lớn, điều giống như vậy. Họ không làm gì ngoài việc làm cho họ trở thành một “đứa con gấp đôi của địa ngục, tồi tệ hơn họ đã có lúc ban đầu.” Làm cho họ cứng lòng hơn, thật sự, khi đến với Lễ thật. Để có một trong những cuộc phục hưng lớn này, và tất cả họ đều đi vào, thực hiện một thời gian ngắn, và quay trở lại và họ bắt đầu lại tất cả tội lỗi này. Nghe nói về một cuộc phục hưng khác, nói, “À, tôi đã trải qua điều vớ vẩn đó, tôi đã cố gắng. Chẳng có gì với nó.” Thấy không? Họ không biết kênh ấy. Không thấy.

²⁹⁷ Tôi đã nghe nhà truyền giáo vĩ đại Billy Graham của chúng ta, ngồi một buổi sáng tại bữa điểm tâm như thế này, và anh ấy nói, “Tôi...” Ở đây, anh ấy đưa ra quyển Kinh Thánh, ở Louisville, Kentucky, nói, “Đó là tấm gương của Đức Chúa Trời.” Và đó là

thật, con người ấy đã nói sự thật. Anh ấy nói, “Các anh đi...Phao-lô đã đi vào một thành phố và có một người cải đạo, quay trở lại một năm sau đó và có thêm được ba mươi người từ người cải đạo đó.” Nói, “Nhưng tôi đi vào một thành phố và có ba mươi ngàn người cải đạo, và trở lại trong sáu tháng và không thể tìm được ba mươi người.” Anh ấy nói, “Anh biết vấn đề gì không?” Nói, “Các anh là những thầy giảng lười biếng,” nói, “các anh ngồi đặt chân trên bàn và—và gọi những người này qua điện thoại thay vì đến thăm họ sau bữa ăn tối và nói chuyện với họ.”

²⁹⁸ Ô, lòng tôi đang nóng cháy. Tôi nghĩ, “Ôi con người vĩ đại của Đức Chúa Trời, tôi không ưa bất đồng với anh ở đây, nhưng ai là những thầy giảng lười biếng về một người cải đạo của Phao-lô? Những gì ông đã làm, ông đưa người ấy vào Lời, ông đưa người ấy vào Sứ điệp, ông đưa người ấy đến chỗ nhận thấy Đức Chúa Trời; lòng ông nóng cháy, ông làm nóng cháy cả đất nước! Còn điều duy nhất anh em làm là đưa họ vào một giáo hội Báp-tít hay Giám Lý, hay điều gì đó, không có gì ngạc nhiên khi không có gì để đốt cháy.” Ừ-m. Vâng, thưa quý vị!

²⁹⁹ Thế thì hãy nhìn xem Lời đã hứa cho ngày hôm nay. Chúng ta hãy tìm hiểu xem đó là Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, hay điều gì, dành cho ngày hôm nay. Bây giờ anh em có thể đọc lời Kinh Thánh của mình. Hãy lấy những câu Kinh Thánh này tôi đã trích dẫn cho anh em. Cũng Khải huyền...

³⁰⁰ Nếu tôi có thời gian, tôi sẽ đọc nó, nhưng tôi thật sự chưa đọc. Tôi còn khoảng mười hai hay mười bốn phút nữa. Tôi phải kết thúc đúng giờ, lúc mười một giờ, nếu tôi đi ra đúng giờ.

³⁰¹ Để ý Ma-la-chi 4, Khải huyền 10, Bấy Ấn. Kinh Thánh đã không nói...Bây giờ hãy xem! Có một Thiên sứ, một Sứ giả từ Trên cao, và một sứ giả trần gian. Và mỗi sứ giả là dành cho thời đại đó của hội thánh. Ông nói, “Trong những ngày...” nói bây giờ, “có một Thiên sứ, Sứ giả đến” (từ *thiên sứ*, từ ngữ tiếng Anh có nghĩa là “sứ giả”). “...từ Trời giáng xuống, và Ngài đặt chân Ngài trên đất và biển, và đã thề với Ngài rằng sẽ sống mãi mãi rằng thời gian sẽ không còn nữa.” Đúng thế không? Một cái móng chung quanh đầu Ngài, và tất cả những điều này chỉ đang diễn ra. Thiên sứ đó là Đấng Christ! Chắc chắn vậy! Nhưng Ngài đã

nói gì? “Nhưng trong những ngày của thiên sứ thứ bảy, thời đại hội thánh thứ bảy.”

³⁰² Luôn luôn nó đúng vào sự kết thúc của thời đại hội thánh nơi họ có điều để...giáo hội rất lộn xộn cho đến nỗi Đức Chúa Trời sai đến một sứ giả, và đó là Sứ điệp cho thời đại hội thánh đó. Rồi họ nhận lấy sứ điệp của ông, bởi vì ông chỉ sống một thời gian ngắn, và Đức Chúa Trời...rồi họ nhận lấy sứ điệp của người thay vì tiếp tục thực hiện nó với phần còn lại của Nó, họ tạo nên một—một giáo phái. Và rồi họ tạo ra một giáo phái khác; sứ giả khác, lấy một sứ giả khác.

³⁰³ Tất cả các bạn đã thấy trong sách của tôi, tất cả sẽ được rút ra trong *Bảy Thời đại Hội thánh*, mà Ngài đã bảo tôi; mà tôi ủng hộ như một người làm chứng cho Đức Chúa Trời để chịu phán xét vào ngày Phán xét cho Nó. Nó đến từ Đức Chúa Trời, không phải từ suy nghĩ của tôi. Để ý, ở đây. Tôi nghĩ—tôi nghĩ khác với điều đó, nếu tôi có ý nghĩ riêng của mình. Giống như Anh Jack đã nói với tôi về Thiên sứ ở đó, cách mà “Đấng Christ đó là một thân thể được vinh hiển.” Nhưng không phải, điều đó đang tỏ cho thấy rằng Sứ điệp là đúng, Thần thánh Tối cao, Ngài là Đức Chúa Trời. Thấy không? Thật chính điều tôi đã giảng từ Lời. Lời luôn luôn làm chứng về Lời.

³⁰⁴ Bây giờ, nhanh lên nào, khi chúng ta sắp kết thúc trong chốc lát.

³⁰⁵ Bây giờ, Ngài phán, “Trong những ngày của Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, thiên sứ trên đất, thời đại hội thánh thứ bảy, thì tất cả những sự mâu nhiệm này đã bị mất qua sáu thời đại hội thánh khác này sẽ được bày tỏ ngay lúc đó.”Ồ, đó chính xác là những gì những Thiên sứ đó đã nói. Đây là Bảy Ấn, hay sự mở ra của những sự mâu nhiệm này. Và anh em cố gắng có được Nó trước những giáo phái đó. Trái ngược với những gì họ...Thưa anh em, họ ngậm miệng như một con sò, nhưng họ đã luôn luôn làm điều đó. Nhưng đó là thời điểm!

³⁰⁶ Bao nhiêu người biết rằng đây là thời đại hội thánh thứ bảy? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thời đại Lao-đi-xê, một sự hâm hấp mà Đức Chúa Trời phun ra từ miệng Ngài. Và họ phun Đức Chúa Trời ra khỏi miệng họ; không có thời đại

nào khác trong Kinh Thánh mà Chúa Jêsus được tìm thấy ở bên ngoài đang cố gắng gõ cửa, quay trở vào. Họ đuổi Ngài ra ngoài, không hợp tác. Chúa Jêsus là ai? Lỗi! Lỗi đã bị đuổi ra. Vô trấu đẩy hạt lúa mì ra ngoài! Ngài phán, “Ta đứng ở cửa mà gõ, và hễ người nào trong họ bị xiềng xích ngoài đó sẽ nghe Tiếng Ta.” Ôi Chúa, xin thương xót!

³⁰⁷ Chính vào lúc đó, khi người đó chết, Đa-vít với sự xúc dầu đã thấy những gì mình đã làm sai. Hỡi Đa-vít, hỡi mục sư, quý vị không thể nhìn thấy những tín điều và giáo phái đã chết của mình mà quý vị đang nắm giữ sao? Quý vị không thể thấy nó đang làm gì sao? Nó đang giết chết một U-xa. Chết thuộc linh, và anh em tự hỏi tại sao không có sự phục hưng, để phụ nữ của anh em cắt tóc, tô vẽ mặt, mặc quần đùi, gửi các con trai của anh em đến các trường Ricky, và đại loại như thế, nơi mà một nửa trong số họ là những người đồng tính luyến ái, và mọi thứ.

³⁰⁸ Để ý mục tiêu của Đa-vít: ông đang mang hòm giao ước về nhà *riêng* của mình. Đó không phải là thủ đô, đó không phải là nơi, nó thuộc về Giê-ru-sa-lem. Nhưng Đa-vít đang mang nó đến nhà riêng của mình, ông muốn sự phục hưng là về giáo phái của chính ông. “Ồ, nếu các bạn là Hội Ngũ Tuần, được rồi. Nếu bạn là người Một Ngôi, được rồi. Nếu bạn là người Ngũ Tuần, được rồi.”

³⁰⁹ Giống như người nào đó đã nói, nói, “Anh Branham, làm sao anh có người nào lắng nghe anh?” Nói, “Tôi có thể thấy Billy Graham, anh ấy có mọi giáo phái trong đất nước với anh ấy. Tôi có thể thấy Oral Roberts, mọi người Ngũ Tuần đều gắn bó với anh ấy. Nhưng,” nói, “anh chống lại toàn bộ sự việc.” Ừ-m. Nói, “Làm thế nào anh có được người nào trên đời?”

³¹⁰ Tôi nói, “Đó là Đức Chúa Trời!”

³¹¹ “Ta là Chúa đã trồng nó trước khi sáng thế. Ta sẽ tưới nước cho nó ngày và đêm trừ khi một số người trong họ sẽ nhổ nó khỏi tay Ta,” Ê-sai. “Ta sẽ tưới nước, Ta đã trồng nó. Ta ghi tên họ vào Sách trước khi sáng thế, bởi sự định trước. Ta sẽ tưới nước cho nó, cứ tiếp tục di chuyển. Ta sẽ cung cấp nước, người cứ phun nước cho Nó.” Đúng thế. Thấy không? “Ta sẽ tưới nó ngày và đêm trừ khi một trong chúng bị nhổ ra khỏi tay Ta.” Thế đấy.

³¹² Muốn nó đến thành Đa-vít, thay vì Giê-ru-sa-lem. Không có nơi nào sẵn sàng cho điều đó vào lúc đó, và ngày nay cũng vậy. Những sự mâu thuẫn lớn này đã được mở ra bởi Bảy Ấn, không có chỗ trong bất kỳ giáo phái nào...sẽ phải từ bỏ việc là một giáo phái để nhận lấy Nó. Suốt từ Luther cho đến Ngũ Tuần Một Ngôi, không có nơi nào có thể tiếp nhận Nó. Không một người nào có thể tiếp nhận Nó và ở lại trong giáo phái của mình. Người đó sẽ phải đi theo lúa mì hoặc đi với vỏ trấu, một trong hai loại mà người đó muốn.

³¹³ Đấng Christ là Hòm giao ước của chúng ta, là Lời. Họ muốn có giáo phái của họ. Để ý, Ngài không thể, không thể bị mang đi trên những cỗ xe mới của giáo phái, Sứ điệp của Ngài không thể đi trên cỗ xe của một giáo phái mới khi Nó được cho là mang và đến trên tấm lòng của một nhà tiên tri. Nó không thể. Ngài đã hứa điều đó, Nó sẽ là như vậy, và đó là cách Nó phải xảy ra.

³¹⁴ Vì vậy giáo phái sẽ không bao giờ tiếp nhận Nó, họ cũng không thể tiếp nhận Nó. Và họ cũng bị mù với Nó như người Do Thái đã bị khi họ treo Chúa Jêsus lên thập tự giá, khi Chúa Jêsus phán, “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình đang làm gì.” Đừng khinh thường họ, nhưng chỉ suy nghĩ: vì điều gì xảy ra nếu anh em ở trong tình trạng giống như vậy với đôi mắt của anh em bị mù đến nỗi anh em không thể thức dậy và nhìn thấy điều gì đang xảy ra?

³¹⁵ Họ cũng không thể thấy rằng Đó là chính Đức Chúa Trời của họ. Khi Ngài bị treo ở đó trên cây thập tự, và họ hát Thi thiên thứ 22 trong đền thờ, cách đó hai trăm thước, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi? Chúng đã đâm lủng chân Tôi và tay Tôi.” Thấy không? “Tất cả xương cốt Tôi, chúng nhìn chăm chăm vào Tôi. Sao Ngài lìa bỏ Tôi?” Và ở đó, chính Đức Chúa Trời mà họ đã hát về, họ đủ mù để Ngài bị đóng đinh vào thập tự giá, mà không biết điều đó.

³¹⁶ Bây giờ, Kinh Thánh không nói rằng hội thánh Lao-đi-xê, mà nghĩ rằng nó rất vĩ đại bởi những thành viên giáo phái của mình, nó sẽ “lỏa lồ, khốn khổ, nghèo ngặt, đui mù, và không biết điều đó”? *Đui mù* có nghĩa là gì? *Đui mù* có nghĩa dành cho hội thánh Lao-đi-xê này giống như sự kết thúc của hội thánh Do Thái, mù

với chính Đấng Christ mà họ có ở bên ngoài, đang gõ cửa, cố gắng vào; “lơ lờ, khốn khổ, nghèo ngặt, khốn khổ, đui mù, mà không biết điều đó.” Ôi Chúa, xin thương xót!

³¹⁷ Tại sao lúa mì không thể nằm trong sự Hiện diện của Con đấng xa kia, và thấy thời đại chúng ta đang sống? Vâng, Đấng Christ là Hòm giao ước của chúng ta, nhưng cách ban đầu của Ngài để làm điều đó. Thế thì Ngài ở đây...Họ đã có Thánh Linh của Ngài được rồi, chúng ta biết điều đó. Họ chờ đợi Chúa, thấy kế hoạch của Ngài trên Lời nguyên thủy của Ngài trong điểm của Nó được chứng thực, đó là những gì chúng ta nên làm ngay bây giờ. Và Ngài—Ngài bày tỏ đức tin của họ bằng Lời Ngài, thấy Ngài xác nhận mọi kế hoạch mà Ngài đã hứa, không phải là những kế hoạch của giáo phái của con người, không phải tạo ra thành viên cho con tàu của chính chúng ta.

³¹⁸ Họ có một con tàu Giám Lý, một con tàu Báp-tít, một con tàu Trưởng Lão, mọi người đang đi vào con tàu này vì cơn đại nạn sắp đến; “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi đã chịu phép báp-têm trong con tàu Giám Lý, Trưởng Lão, con tàu Ngũ Tuần.” Chỉ có một Con Tàu, đó là Chúa Jêsus Christ, và Ngài là Lời!

³¹⁹ Để ý, Đức Chúa Trời đã phán với nhà tiên tri, rằng, “Hãy ăn cuộn kinh này,” trong Cự Ước. Nhà tiên tri của Tân Ước, Ngài phán, “Hãy ăn quyển sách nhỏ này.” Tại sao? Rằng nhà tiên tri và Lời sẽ là một! Thấy không? Đó là Hòm giao ước, Lời của Đức Chúa Trời.

³²⁰ Đức Chúa Trời đã hứa, Lời Ngài, Nó sẽ được ứng nghiệm như thế nào và Nó sẽ ứng nghiệm như thế nào khi Ngài chọn Nàng Dâu của Ngài, nó sẽ được thực hiện như thế nào. Nó đang xảy ra ngay trước mặt anh em, trong Danh Chúa, và đó là bởi Lời nguyên thủy! Sứ điệp chiều tối là ở đây.

³²¹ Bao nhiêu người còn nhớ Haywood khi ông đã viết:

Sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối,
Con đường đến với sự Vinh hiển anh em chắc
chắn sẽ tìm thấy;

³²² Vâng, lời hứa chiều tối về Bấy Ấn, trong Khải huyền 10, Ma-la-chi 4, Lu-ca 30 và 10. Hãy đọc Phục truyền luật lệ ký 4, 4:1 và 4,

rồi đến câu thứ 25 và 26, và xem những gì Ngài đã phán về ngày sau rốt này. Đây là Môi-se đã nói với dân Y-sơ-ra-ên để “giữ mọi Lời, các người đừng thêm một điều nào!” Môi-se, nhà tiên tri đó đã ở trên đó và thấy Lời của Đức Chúa Trời. Và Nó đã được viết ra cho ông và được chứng thực bởi bàn tay của Chính Đức Chúa Trời đã viết Nó. Ngài phán, “Các người hãy giữ mọi Lời, các người đừng thêm một điều vào Nó hay bớt một điều khỏi Nó.” Anh em có thể đọc điều đó trong câu thứ 25 và 26 của Phục truyền luật lệ ký 4.

323 Để ý! Anh em đừng thêm vào Nó, đừng bớt đi khỏi Nó; bởi vì nếu anh em làm vậy, Đức Chúa Trời sẽ lấy phần của anh em ra khỏi Sách Sự Sống. Và nó cho thấy rằng anh em không phải là dòng dõi của Ngài.

324 Hãy nhớ! Mọi điều mà Đức Chúa Trời đã hứa với chúng ta, mọi điều mà Đức Chúa Trời đã phán với chúng ta, mọi điều đã được nói với anh em trong Danh Chúa, nó đã xảy ra! Đức Chúa Trời đã không bao giờ hứa suông, nhưng Ngài đã giữ mọi lời hứa mà Ngài đã phán, đã nói với chúng ta, là Lẽ thật. Trong hai mươi năm này, Shreveport, tôi đã giảng cho anh em qua quyền năng của Đức Chúa Trời, và nhờ sự giúp đỡ của mục sư của anh em, và tôi được anh em ghi lại ngày hôm nay. Ngay cả với những người phụ nữ trải qua sự mang thai; đàn ông, trẻ em, đau khổ, sự chữa lành, lời tiên tri, những điều sẽ xảy ra, không một người nào trong họ đã từng thất bại! Vậy thì, hãy tránh xa những giáo phái đó, họ đang dẫn các bạn đến cái chết.

325 Một ngày kia Sa-mu-ên đã đứng, và họ nói, “Chúng tôi muốn có một vị vua, chúng tôi muốn được giống như những người còn lại của thế gian.”

326 Họ...Sa-mu-ên nói, “Đừng đòi vua đó. Người sẽ bắt các con trai, và các con gái của các người, và người sẽ làm *điều này* và làm *điều kia*.”

327 Ông nói, “Vâng, ta biết các người đúng.”

328 Nhưng Sa-mu-ên nói, “Xin hãy nghe ta. Ta đã từng lấy tiền của các người chưa? Ta có bao giờ xin tiền các người để sống không? Ta có bao giờ nói với các người rằng các người phải trả

cho ta rất nhiều tiền để tổ chức một buổi nhóm cho các người không?” Bây giờ hãy tự xét đoán mình, ngay cả bây giờ! Thấy không? Ông nói, “Ta đã từng nói với các người điều gì hơn Danh Chúa mà không ứng nghiệm không?” Không một điều nào.

329 “Ồ, vâng, Sa-mu-ên, ông không bao giờ xin tiền chúng tôi, ông không bao giờ muốn có những thứ lớn lao. Hỡi Sa-mu-ên, điều đó đúng, và mọi điều ông đã nói với chúng tôi trong Danh Chúa đều ứng nghiệm. Nhưng, Sa-mu-ên, chúng tôi muốn có giáo phái của mình dù sao đi nữa!”

330 “Thế thì hãy đi làm điều đó. Tùy các người.” Đúng vậy.

331 Anh em có thể nghĩ mình đang hầu việc Đức Chúa Trời, và nếu anh em đi ra khỏi đường lối của Đức Chúa Trời để làm điều đó, anh em sẽ tiếp tục làm nó rồi tung lên, cứ như vậy. Hỡi Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống! Xin tha thứ cho cách người Ai-len và óc khôi hài của tôi, nhưng trong sự chân thành và thiêng liêng của lòng tôi, anh em Phúc Âm Ngũ Tuần, anh em Một Ngôi, Trưởng Lão, Giám Lý, bất kể anh em là ai, hãy chạy trốn vì sự sống của mình. Hãy nhớ, hãy ra khỏi nơi đó.

Các dân tộc đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh, (Chuẩn bị sẵn sàng cho dân còn sót lại đó.)

Những dấu hiệu mà các nhà tiên tri đã báo trước;

Những ngày của giáo phái được đếm, với những điều kinh hoàng đè nặng,

“Hãy trở về, Hỡi dân tan lạc, với đất nước của chính người.”

Ngày cứu chuộc đã gần,

Lòng người đang thất kinh vì sợ hãi;

Hãy được đầy dẫy Thánh Linh Ngài, hãy kêu
đền lên và làm sạch,

Hãy ngược lên! Sự cứu chuộc của anh em đã gần kề.

332 Anh em có tin điều đó không? Chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng, chúng ta ở đây. Chữ viết tay trên tường, sự Đến lần thứ Hai

đang ở gần, Cô Dâu đang được chọn, được tưới nước, được kéo ra.

³³³ Vậy thì, điều đó không có nghĩa là rút ra khỏi giáo hội, điều đó có nghĩa là rút ra khỏi chủ nghĩa giáo phái. Anh em phải đi nhà thờ, nhưng đừng gia nhập tổ chức nào. Chúa Jêsus đã đi với tất cả các tổ chức, nhưng Ngài không bao giờ gia nhập một trong số họ. Ngài cũng không đứng về phía ai trong số họ, thật sự không, nhưng Ngài ở giữa họ. Đó là nơi Ánh sáng phải được lan tỏa. Và anh em ở lại ngay tại nơi anh em đang ở, tỏa ra Ánh sáng. Thấy không? Đó là những gì Đức Chúa Trời đang sử dụng anh em. Một dân có tấm lòng đói khát, xin cho họ biết rằng Chúa Jêsus Christ là có thật, thật giống như Ngài đã có ngày hôm qua, Ngài có ngày hôm nay; và sẽ là mãi mãi.

³³⁴ Thật có thể, một người nam hay người nữ với tất cả sự chân thành, cố gắng hết sức để hầu việc Đức Chúa Trời, và đã khuấy động nó trong cách sai lầm. Với sự xúc dầu chân thật của Đức Thánh Linh trên họ, nhưng khuấy động nó đi ngược lại với kế hoạch của Đức Chúa Trời dành cho thời đại, và làm hỗn loạn toàn bộ sự việc. Bây giờ, nếu anh chị em tin đó là Lễ thật, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta vừa đọc Nó. Sự hỗn loạn toàn bộ sự việc bởi không đến đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời để làm điều đó.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

³³⁵ Hỡi hội thánh, ở đây và khắp đất nước, hãy lắng nghe đầy tớ hèn mọn của anh chị em sáng nay. Được chứ? Hãy nhìn xem anh chị em đã ở đâu cách đây vài năm khi điều này lần đầu tiên bắt đầu; bây giờ hãy nhìn những gì những kẻ giả mạo đã lợi dụng nó, và hàng triệu và hàng tỷ đô la lớn đã chảy vào các tổ chức. Thấy không? Vẫn cách xa Lời Đức Chúa Trời. Các tòa nhà và các tổ chức không phải là cách Đức Chúa Trời khuấy động Thánh Linh Ngài. Ngài khuấy động Nó ngay trong Lời Ngài, để làm cho Nó sống động. Và nếu anh em đã được định trước từ thuở ban đầu của trái đất với Lời đó, mọi Lời sẽ đến ngay trên đỉnh của Lời. Giống như một tế bào người sẽ không có một tế bào người, mà tế bào kế tiếp của một con chó, và tế bào kế tiếp của một con mèo; nó sẽ là những tế bào con người. Nhưng nó phải có một tế bào

trước tiên để bắt đầu. Đúng thế không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, nếu nó là tế bào Lờ để bắt đầu, thì những tế bào Lờ khác được định sẵn để làm cho nó thành một thân thể trọn vẹn.

³³⁶ Đừng ở trong tình trạng con đỏ, chỉ ở trong tình yêu thương, nhưng hãy là con người ở trong Thánh Linh và trong sự phán xét. Hãy phán xét cho dù tôi đã nói với anh em Lẽ thật hay không. Hãy phán xét Đó là Lời của Đức Chúa Trời hay không. Hãy phán xét xem đó là thời điểm chúng ta đang nói đến hay không. Hãy phán xét những điều này có được hứa không. Bây giờ, chúng có được chứng thực không? Bởi những điều mà không có một con người nào trên thế giới có thể làm được. Nhưng Nó trở nên quá bình thường đối với chúng ta cho đến nỗi chúng ta đang để Nó trôi qua chúng ta. Hãy chờ đợi, thưa hội thánh, chờ đợi.

³³⁷ Nếu có một người ở đây sáng nay không biết Chúa Jêsus Christ, không được xưng công bình sáng nay, tất cả tội lỗi của anh em đã biến mất như thể anh em chưa bao giờ phạm tội, và anh em muốn được như vậy...bởi vì hãy nhớ, một ngày nào đó, có lẽ ngày hôm nay, có thể trong năm phút tới, nhưng một ngày kia trái tim đó sẽ ngừng đập. Và cái mà bên trong của bề trong sẽ cất cánh để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời để bị phán xét theo những gì anh em làm với Sứ điệp này sáng nay, theo Sứ điệp này mà anh em thấy. Không phải...Đó không phải là tôi, tôi chỉ là một người phát ngôn. Giống như cái micrô này, nó không thể nói một điều gì đó trừ phi tôi đang nói vào nó. Và tôi cũng không thể nói điều gì trừ khi Đức Chúa Trời đang nói qua nó, nhưng anh em thấy Đức Chúa Trời đã chứng thực điều đó là Lẽ thật. Anh chị em muốn là một Cơ-đốc nhân thực sự.

³³⁸ Bây giờ, chúng ta không có chỗ cho sự kêu gọi tin nhận, nhưng ngay tại bàn nơi anh em đang ngồi. Nơi đó chật kín và chật cứng, với tình trạng dư thừa. Tôi không thể kêu gọi anh chị em đến một bàn thờ, không có bàn thờ nào ở đây để kêu gọi anh chị em. Nhưng bàn thờ ở trong lòng anh chị em. Anh chị em sẽ không để sự tin chắc nhỏ bé đó rằng “Chúa Jêsus Christ là có thật” xuất hiện ngày hôm nay và kêu gọi phần còn lại của thân thể Ngài đến với bạn, làm máng cỏ Ngài trong lòng mình không?

Nếu Ngài không có ở đó, mời bạn giơ tay lên, để ra hiệu với Ngài, nói, “Lạy Chúa, xin đổ đầy con, đổ đầy con bằng Lời Ngài và với sự Hiện diện của Ngài, để con có thể sống bởi Ngài”?

³³⁹ Trong khi mọi người cúi đầu, mọi người nhắm mắt lại, khắp cả đất nước, hãy giơ tay lên ở đây trong cử tọa có thể nhìn thấy được và cũng ở ngoài đó; và tôi sẽ dâng lời cầu nguyện cho anh chị em. Đó là tất cả những gì tôi có thể làm, tôi không thể đổ đầy nó. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi không thể đổ đầy nó. Xin Chúa ban phước cho anh chị em; và bạn. Đức Chúa Trời có thể đổ đầy nó. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Những bàn tay đang giơ lên ở đây trong những cử tọa có thể nhìn thấy được, ở mọi nơi. “Xin lấp đầy nó. Xin đổ đầy con, Ôi Chúa. Xin đổ đầy con.” Và bây giờ, sau khi tôi...Cảm ơn chị, chị ơi. Cảm ơn anh, người anh em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Sau khi tôi...Chúa ban phước cho chị, chị yêu dấu. Anh chị em. Sau khi... Tôi nghĩ bây giờ tôi đã nắm bắt được hầu hết sự chân thành, cố gắng để có, tôi muốn giơ tay lên với anh chị em.

³⁴⁰ Ôi Chúa, xin đừng bao giờ để con đi đến chỗ dừng lại. Một cách liên tục, Chúa ôi, xin để con không dừng lại ở một điều gì, xin cho con cứ tiếp tục, Lạy Chúa, cho đến khi con đã hoàn tất mọi việc mà Ngài đã định cho con làm. Bất kể điều gì phải trải qua, bất kể giá phải trả, bất kể sự chỉ trích, thập tự giá khó khăn như thế nào, Con sẽ nhớ đến thập tự giá mà Ngài đã mang.

Vì vậy cây thập tự được thánh hóa này tôi sẽ mang,

Cho đến khi sự chết sẽ giải thoát tôi,

Rồi về Nhà đội mào triều thiên,

Có một vương miện dành cho tôi.

Chúa Jêsus phải mang thập tự giá một mình,

Còn tất cả thế giới đều tự do sao?

Không, có một cây thập tự cho mỗi con trai của

Ngài,

Có một cây thập tự dành cho tôi.

³⁴¹ Lạy Chúa kính yêu, Lời đã truyền ra. Nó không thể trở về trống không, Nó sẽ tìm thấy vị trí của Nó ở đâu đó. Nếu hạt giống đã được trồng rồi, Nó sẽ tưới nước cho đến khi nó lớn lên. Và

không ai có thể nhổ nó khỏi tay Ngài, “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, không ai có thể cướp họ khỏi tay Ta. Cha Ta đã ban họ cho Ta trước khi sáng thế”; khi tất cả các kế hoạch đã được vạch ra, như vậy, Chúa Jêsus đã được ban cho Hội thánh của Ngài, Cô Dâu của Ngài.

³⁴² Cuộc hôn nhân giả tạo của thế gian, với những giáo phái này. Ngài đã đến và chết trong thế gian, Ngài đã cứu chuộc Nàng, Ngài đã xưng công bình cho Nàng, Nàng không hề làm điều đó ngay từ đầu. Nàng đã bị mắc kẹt trong đó, bị mù. Và như bài hát nói:

Tôi đã từng bị lạc đường và bây giờ tôi được
tìm thấy,

Tôi đã từng ở Lao-đi-xê, bị mù, nhưng bây giờ
tôi thấy.

Và chính ân điển đã dạy lòng tôi biết sợ hãi,

Ân điển đã giải tỏa nỗi sợ hãi của tôi;

Ân điển đó đã xuất hiện quý giá biết bao

Vào lúc ban đầu tôi tin!

Và nước của Đức Chúa Trời đã đổ xuống trên linh hồn tôi.
Tôi đã bị khô hạn.

³⁴³ Lạy Chúa, tại bàn thờ nhỏ này của mọi tấm lòng hiện diện ở đây và khắp đất nước, xin cho nước từ dưới bàn thờ của Đức Chúa Trời tuôn ra sáng nay trên Hội thánh Ngài; và tưới nước cho Nó, Chúa ôi, vì thời điểm gần như kết thúc. Xin ban cho Nó Sự Sống, Nước Sự Sống, để Nó có thể nằm trong sự Hiện diện của Con để được chín mùi cho kho báu vĩ đại của Ngài.

³⁴⁴ Cha ôi, con cầu nguyện cho Họ. Nhưng thân cây phải khô, vì vậy con không thể cầu nguyện cho nó; nó phải chết, vì vậy nó đã chết. Nhưng con cầu nguyện cho Lúa mì, Chúa ôi, điều đó đang hình thành trong Thân thể của Đấng Christ. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để dòng nước trong lành của Đức Chúa Trời sẽ giữ cho đôi má Nó được tắm bằng những giọt nước mắt của sự vui mừng và sự hiểu biết cho đến khi sự kết hợp đến để mang Nó về nhà. Trong Danh Chúa Jêsus, con giao phó tất cả cho Ngài, Chúa ôi; kết quả là của Ngài. A-men.

[Một chị đưa ra một sứ điệp. Bằng trống—Bt.] A-men.

³⁴⁵ Vì vậy lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cảm ơn Ngài. Và, Cha ôi, chúng con cầu nguyện cho em gái của chúng con, người hầu gái ở đây, cho sức lực của chị. Tôi đang nghĩ về một thời điểm mà khi tôi—tôi bước đi trong sự có mặt của chị ấy, cách mà Thánh Linh đã đến trên chị và đưa ra cùng một sứ điệp mà Thiên sứ của Chúa đã ban cho trên Sông ngày đó: “Như Giảng Báp-tít được sai đến để dọn đường cho sự đến lần thứ nhất của Đức Chúa Jêsus, thì các người được sai đến để dọn đường cho sự đến lần thứ hai.”

³⁴⁶ Thấy nó đang hình thành phần lúa mì bây giờ, Đức Chúa Trời ôi, chúng con cảm ơn Ngài vì mọi điều Ngài đã làm. Lòng chúng con được đổ đầy không thể nói được. Con cảm thấy thật sung mãn, lạy Chúa, con thật sự không biết nói điều gì khác. Nhưng cảm ơn Ngài Cha ôi, một lần nữa, vì tất cả những gì Ngài đã làm cho chúng con. Qua Danh Chúa Jêsus Christ.

Tôi yêu Ngài,...

Chúng ta hãy hát cho Ngài, bây giờ. Hãy nhớ, Ngài ở đây.

Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước
Và đã mua sự cứu rỗi của tôi
Trên cây Thập tự.

³⁴⁷ Nó có làm cho anh em cảm thấy thật nhỏ bé, thật nhỏ bé không? Tất cả đều trống không, chỉ sẵn sàng cho Thánh Linh, đấy.

Hãy nắm lấy bàn tay không đổi của đời của Chúa!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi đời của Chúa!
Xây dựng hy vọng của anh em trên những điều
Đời đời,

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi đời của Chúa!

Đừng ham muốn những sự giàu có phù hoa của
thế gian này,

Điều đó thật chóng tàn,

Hãy xây dựng hy vọng của anh em trên những
điều Đời đời, (Không phải giáo phái, bây giờ.)

Hãy nắm lấy bàn tay không đổi đời của Chúa!

Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đồi đồi,
 Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!

³⁴⁸ Bao nhiêu người đang cố gắng làm điều đó? Hãy giơ tay lên. Bây giờ vươn tay qua bàn, đặt tay anh chị em vào tay nhau, như thế này, với nhau. Anh em có thể ngồi, điều đó được thôi, hay bất cứ điều gì anh em muốn làm. Lắng nghe kỹ. Bây giờ chúng ta hãy hát với nhau. Điều này tượng trưng cho dây xích không bị đứt của tình yêu thương Đức Chúa Trời. Chúng ta đang nắm tay nhau bởi vì chúng ta tin vào Đức Chúa Trời. Chúng ta chạm vào nhau bởi vì chúng ta là anh em và chị em, cùng một Thánh Linh rung động, Lời Đồi đồi của Đức Chúa Trời đang ngự trong lòng chúng ta đang được bày tỏ.

Khi cuộc hành trình của chúng ta hoàn tất,
 Nếu chúng ta chân thật với Chúa,
 Nhà chúng ta trong miền Vinh hiển tươi đẹp và
 sáng ngời,
 Linh hồn được cất lên của chúng ta sẽ thấy!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đồi đồi,
 Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!
 (Thánh Linh của Chúa!)

Hãy nắm lấy bàn tay của Chúa...

Cứ để tâm trí anh em hướng về Ngài, đây. Đây là kiểu nhóm họp chúng ta phải được dự trong tương lai.

...bàn tay không đổi dời!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đồi đồi,

Lời là điều duy nhất còn lại Đồi đồi.

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Đừng ham muốn sự phù phiếm thế gian này...

(Được hâm mộ, học thức.)

Điều đó rất chóng tàn, (Hãy nhìn nó ngày nay,
những gì nó đã làm.)

Hãy chất chứa của cải ở trên Trời,

Chúng sẽ không bao giờ qua đi!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Xây những hy vọng của bạn trên những điều

Đời đời,

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

³⁴⁹ [Một chị em nói tiếng lạ khác, một chị khác đưa ra sự thông giải—Bt.] Thật chúng con cảm ơn Ngài biết bao, Chúa ôi. Khi chúng con ngồi trong giờ phút trang trọng này, giống như một tang lễ, vì chúng con đang đối mặt với sự chôn cất của một thế giới chết, sắp chết; một hội thánh sắp chết, đã chết.

Ôi Đức Chúa Trời, xin thu góp lúa mì của Ngài một cách nhanh chóng, Cha ôi. Lạy Chúa Jêsus, xin đến nhanh chóng.

³⁵⁰ Xin ban phước cho dân sự Ngài, Cha ôi, xin mang đến sự chân thành và sâu sắc cho tấm lòng của dân sự. Xin cho chúng con thoát ra khỏi những vũ điệu sôi sục mong manh đó, để lắng đọng trong sự giàu có sâu sắc ngọt ngào của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Hãy giữ tấm lòng của chúng ta được thiết lập bằng tình yêu thương và sự chân thành.

³⁵¹ Xin ban phước cho dân sự Ngài ở mọi nơi, Cha ôi. Khi chúng con rời khỏi nơi này xin cho chúng con đi trong Danh Chúa Jêsus để nói điều chân thành, là Lẽ thật, mà đứng đắn, xin cho chúng con tránh xa những gì sai trật, Chúa ôi. Khi một người bắt đầu nói đối với chúng con, xin cho chúng con nhanh chóng quay lưng lại với người ấy, quay lưng lại với tất cả những trò đùa bỡn, bỡn cười và những thứ của thế gian, và chỉ quay lưng và bước đi. Xin giúp chúng con, lạy Chúa yêu dấu. Xin hun đúc chúng con, tạo nên chúng con, làm tan vỡ chúng con, và làm cho chúng con trở nên hình ảnh của các con trai và con gái của Đức Chúa Trời để chúng con có thể hành động với phẩm hạnh của Đức Thánh Linh. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài, với bàn tay của chúng

con trong những người khác, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Amen.

Chúng ta hãy đứng lên. Mời Anh Nolan.

65-1127B Cố Gắng Làm Công Việc Chúa Mà Không Theo Ý Chúa
Khách sạn Washington Youree
Shreveport, Louisiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jésus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org